

Il·ltre. Col·legi Oficial
Metges de Lleida

B u t l l e t í

Mèdic

març - abril 1998

núm.11

Ens complau informar-li sobre els nostres serveis que podran ser-li de gran utilitat.

A FID EDICIONS trobarà un servei integral dins el món de les Arts Gràfiques.

Adreci's a FID EDICIONS quan estigui preparat per una nova imatge, o quan vulgui reimprimir els seus impressos habituals.

REALITZEM ELS SEUS CATÀLEGS

A FID EDICIONS no es triguen setmanes ni grans sumes de diners per dissenyar un nou catàleg.

Els catàlegs són una forma ideal de mantenir-se en contacte amb els clients possibles i els reals. Simplement porti les seves fotos i les seves notes, a FID vostè no té perquè perdre temps i diners contractant els serveis de disseny gràfic, filmació, impremta, manipulació, repartiment, etc. Nosaltres ho fem tot baix el mateix sostre.

REALITZEM ELS SEUS FOLLETONS

Un fullet professional és quelcom imprescindible per qualsevol negoci. Utilitzi'l per presentar-se vostè mateix i la seva companyia, el seu fullet es quedarà amb el seu client una vegada vostè hagi marxat. Si no en té cap, es probable que el seu competidor el tingui.

REALITZEM EL SEU BUTLLETÍ INFORMATIU O REVISTA

Són molts els Col·lectius o Gremis que, d'una manera periòdica recorren a aquest medi per poder informar puntualment tots els associats.

FID EDICIONS gestiona la realització i seguiment de les revistes, podent o inclús fer-se càrrec de la contractació publicitària per així intentar sufragar el cost de la publicació.

ALTRES TREBALLS

A FID podem, a més a més, confeccionar-li tot tipus d'impressos que vostè necessiti per a la seva empresa: targetes, cartes, factures, albarans, rebuts, sobres, adhesius, segells de cautxú, etc.

Pensi en la imatge de la seva empresa, si no està content amb ella planteji's un canvi. És la millor manera de vendre els seus productes i a FID l'ajudarem.

FID EDICIONS

Pl. Blas Infante, 1 25001 Lleida

Tel. 973 21 03 05

**Tracte preferent i
Tarifes especials a
tot el col·lectiu
de Metges**

Butlletí
Mèdic

**II-ltre. Col·legi Oficial de
Metges de Lleida**

Rbla. d'Aragó, 14, pral.25002 LLEIDA
Tel. 973 27 08 11 - Fax 973 27 11 41

JUNTA DE REDACCIÓ

President

Dr. Bonaventura Lladonosa Gallart

Cap de Redacció

Dr. Jose Antonio Morales del Rio

Equip de Redacció

Dr. Josep Pifarré Barqué

Dr. Fernando Boneu Companys

Dr. Manel Camps Clemente

Dr. Lluís Calvo Condal

Dr. Josep F. Tarragó Valentines

Dr. Juan Viñas Salas

Dr. Fernando Pifarré Sanagustín

COMITÈ ASSESSOR

Junta de Govern

COL·LABORADORS

Ferran Pifarré

Manel Camps i Surroca

Manel Camps i Clemente

Anna Sàez

Xavier Adell

FOTOCOMPOSICIÓ I DISSENY

FID EDICIONS

IMPREMTA

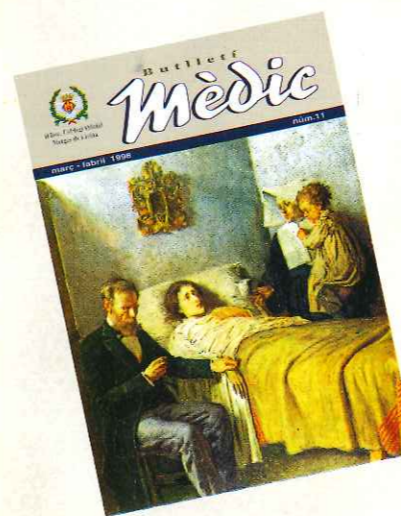
FID EDICIONS

DEP. PUBLICITAT

FID EDICIONS

Pl. Blas Infante, 1 altell D 25001 LLEIDA
Tel. / Fax 973 21 03 05

Dipòsit Legal: L - 842 / 96

Butlletí Mèdic no comparteix, necessàriament, els articles i opinions redactats pels seus col·laboradors, encara que aquestes discrepàncies no seran obstacle per a l'accés al Butlletí.

Editorial

La Medicina que ve

La nostra societat és cada dia més exigent i es va consolidant la creença que un metge que no és capaç de guarir el seu pacient o almenys aliviar-lo, degut a que no està al dia dels últims descobriments mèdics, en poques paraules i de manera col·loquial "està antiqüat".

La pràctica de la medicina està canviant constantment i vertiginosament, i tots som conscients que el que avui és vàlid o actual d'aquí a uns anys possiblement ja no ho serà. Sol cal fer memòria al respecte els que ens hem fet grans exercint la professió.

Estem finalitzant el segle XX i l'exercici de la medicina del proper segle XXI estarà basada i orientada a la utilització sistemàtica de pràctiques concretes amb la finalitat d'aconseguir la millor solució a problemes clínics concrets, per malalts concrets, és a dir, el malalt continuarà com a protagonista de la medicina, essent vàlid l'aforisme que tots coneixem, que hi ha malalts i no malalties.

Aquests mètodes i pràctiques hauran d'estar prèviament contrastats per l'experiència personal o col·lectiva o per la investigació i serà pràcticament d'obligat compliment el seu coneixement i la seva aplicació, si no volem formar part dels "antiqüats".

En l'esmentada dinàmica, anirem assumint individual o col·lectivament i ho farem necessàriament, ens agradi o no, de manera progressiva el que els anglesos i canadencs han anomenat "la medicina basada en evidències"; i evidència vol dir, segons el nostre diccionari, fer veure clara una cosa, posar-la als ulls de tothom, talment que no pot donar lloc a dubte.

Aquestes evidències, repeteixo, fruit de la investigació clínica o experimental, hauran

d'estar disponibles a l'abast de tots els professionals per aplicar-les al seu pacient en el moment oportú.

Aquesta serà al meu entendre, la pràctica mèdica del futur.

Si el futur és aquest, l'actualització constant de coneixements i habilitats es converteix en una obligació personal de tots nosaltres i, per tant, és possible que la formació col·lectiva reservada conseqüentment a programes teòrics, vagi perdent atractiu i a canvi la formació individual i autorenscible vagi conscienciant tots els professionals de la medicina com una necessitat imperiosa i imprescindible.

Si tenim present que "la medicina basada en evidències" significa una rigurosa posta al dia dels nostres coneixements i de la nostra pràctica mèdica, ens obligarà a una selecció de les fonts informatives que seran sempre les de més fiabilitat, qualitat i actualitzades i, per tant, està ben clar que tot sistema capaç de proporcionar-nos la necessària informació té el futur assegurat perquè el metge tindrà al seu abast i en tot moment la solució o el tractament més adequat basat en evidències contrastades per experiències clíniques o quirúrgiques d'altres companys més qualificats.

En definitiva, sens dubte ens trobem en un punt decisiu d'un futur canvi per el qual hem d'estar preparats amb tots els mitjans individuals i col·lectius necessaris i assumir aquest repte que el progrés inevitable de la medicina segurament ens exigrà ■

Dr. Bonaventura Lladonosa i Gallart
President del Col·legi de Metges

Sumari

* Editorial - La medicina que ve	3	* L'excés sobre la jornada anual pactada es paga com a atenció continuada	18
* L'obra mèdica del Dr. Martí Castells	4	* L'art de la medicina	20
* L'OMS alerta d'una possible epidèmia del mal de Creutzfeldt-Jakob d'aquí a deu anys	10	* Metges de primària reclamen més protagonisme en la prevenció de alcoholisme	21
* El Suprem diu que la història és indicatiu de consentiment	12	* La medicina preventiva espera la seqüència del Genoma humà, prevista per al 2003	22
* L'administració no és responsable del contagi del VIH si el pacient forma part dels grups de riscs	13	* Les migranyes provoquen a Espanya 162.000 milions de pèrdues anuals	22
* L'artista Josep Minguell pinta un mural al fresc a la Facultat de Medicina	14	* Galeria de Presidents: Dr. Antonio Ros Batlle	24
* Laín Entralgo enceta la nova col·lecció editorial "Humanidades Médicas"	15	* Viatjar: Isla de Saint Martin	26
* La UIC tindrà estudis de Fisioteràpia el proper curs	15	* Taulell Sindical	28
* Desagradable sorpresa a les nòmines de 350 metges de Lleida	16	* Passatemps i Jocs	29
* L'OMC fa arribar al ministeri el seu rebuig a l'homologació	17	* Agenda - Borsa de Treball	30
		* Ofertes als Col·legiats	31

L'obra mèdica del Dr. Martí Castells

Dr. Camil Castells

El Dr. Martí Castells (Almenar, 30-IX-1813; Barcelona, 1887) va ser el membre més important d'una nissaga de metges lleidatans del segle XIX, ja que continuant els seus antecedents sanitaris de metges i cirurgians rurals, va saber completar la seva pràctica mèdica amb una obra social i escrita, si bé modesta, suficient per destacar dins de la Lleida del seu temps. També un dels seus fills contribuï al progrés de la medicina d'aquesta ciutat.

ASCENDÈNCIA

La seva ascendència sanitària procedia de branca paterna. El seu avi, Bernat Castells, natural de Tremp i que el 1828 ja havia mort, fou un cirurgià llatí de dos examens, graduat el 1778 a Barcelona i que exercí a Àger i Camarassa, on es casà amb Maria Sapiens, filla també del cirurgià Matias Sapiens Farrus (1). El seu pare, Pere Castells i Sapiens (Camarassa, 10-VI-1784), batxiller en medicina pel "Real Estudio de Clínica de la Real Academia de Medicina Práctica" (Barcelona, 1806-1809) i llicenciat en medicina (Barcelona, 1829), fou metge de Camarassa i esporàdicament de l'hospital militar de Tremp (1839) i de Sant Salvador de Toló. El 31 de març de 1828 el batlle i el rector de Camarassa certificaren que "no saben ni han oïdo decir haya sido miliciano voluntario, ni local, ni pertenecido a sociedad secreta ni pública, y que durante la última rebelión se mantuvo quieto y pacífico en su casa, siendo leal a nuestro legítimo gobierno". (2)

LA PRÀCTICA MÈDICA

Un cop acabats els estudis de segona ensenyança a les Escoles Pies de Balaguer i després a Cervera, inicià medicina al "Real Colegio de Medicina i Cirugía de Barcelona" el 1833. Degut a la guerra obtingué el títol de batxiller en medicina i cirurgia a Vitòria (1840), on va estar a l'exercit del Nord exercint de practicant de cirurgia. Després passà al de Catalunya amb igual destí. Es doctorà el 1858, però no hem trobat la tesi. Com a metge pràctic, enfocà la seva

activitat en el camp de la medicina privada i la hidroteràpia.

Es va establir a la Plaça de Sant Joan, en el seu conegut "gabinete médico-quirúrgico", on creà una secció de "análisis microquímicos de los productos patológicos y herpéticos".

En les publicacions periòdiques de l'època apareix com "especialista de las enfermedades nerviosas, en particular de la mujer y de la infancia".

Va ser un metge de prestigi, destacant en l'art de la consulta tant a la ciutat com pels pobles veïns.

L'altra activitat pràctica va ser la de metge de banys. Inicià aquesta tasca l'any 1851 amb la direcció interina del balneari de Caldes de Boí, el mal estat del qual motivà que l'any següent elevés un expedient a la Diputació encaminat a obtenir ajuda per reformar-lo. No prosperà la iniciativa. Tampoc el 1858 fou ben rebut al balneari de l'Espluga de Francolí degut a les seves idees lliberals (havia lluitat contra els carlins) i per això deixà aquesta plaça per retornar a Caldes de Boí on hi treballà fins el 1866 en què obtingué la de Caldelas de Tuy (Pontevedra). El motiu d'aquest canvi va ser l'acord pres per la Diputació l'11 d'octubre de 1865 de declarar-lo incapacitat legalment per a exercir el càrrec de diputat pel partit de Tremp, que havia guanyat feia molt poc. El diputat Alejandro Baqueró havia al·legat la incompatibilitat del càrrec de metge de banys, i per tant empleat públic, amb la de diputat. El Dr. Castells es va defensar amb l'argument que la hidroteràpia l'exercia solament la temporada de banys i que no constituïa un sou fixe (3). El 1871 es traslladà a Carballo i el 1877 al Balneari de Caldes de Montbui, del que deixà una "memoria médico-química hidrológica sobre las aguas bicarbonatadas, salinas nitrogenadas de Caldas de Montbui, provincia de Barcelona".

L'any 1864, coincidint amb l'època d'exercici al Balneari de Caldes de Boí, el Consell provincial examinava favorablement l'expedient obert pel Dr. Castells demanant autorització per l'establiment d'uns banys minerals a Alcarràs. Però aquesta idea inicial no es materialitzà fins el 7 de juliol de 1896 en què el seu fill Camil, ja mort el pare, inaugurava l'esmentat establiment termal. Abans però, hi hagué un fet intermig en el temps que, molt probablement, influí en el posterior aprofitament de les conegudes aigües minerals d'Alcarràs per la nissaga dels Castells i que pel seu interès documental i mèdic passem a transcriure.

El mes de juny de 1868 el Dr. Martí Castells tingué un accident de trànsit que l'obligà a romandre disset dies malalt a Alcarràs. L'aleshores metge d'aquella vila Dr. Ramon Jové, el 17 de juliol d'aquell any, i a requesta del Governador de Lleida va emetre el següent informe: "En vista de la orden de V.S. fecha 15 del actual, relativa a que informe respecto a la enfermedad de D. Martin Castells, debo participarle que el día 29 de mes próximo pasado, al regresar dicho señor de Soses a donde habia ido de consulta, fue atropellado por el coche de Serós antes de llegar a este pueblo, chocando este carruaje con el tiburí en que iba montado, con tal violencia que le tiró en la carretera a bastante distancia, produciéndole esta caída tal contusión en la parte superior de la pierna derecha (que el siempre ha creído ser aquel afecto interior) que ha estado en este pueblo diez y siete días en cama sin poder hacer ninguna clase de movimiento; de manera que para poder cambiar un poco de posición, tenían que cojerlo tres o cuatro hombres y en medio de los más acervos dolores le colocaban de la manera que deseaba. El día 14 de este mes, a petición suya, y con anuencia del juzgado de 1ª Instancia fue trasladado a su casa en esa capital; y para verificarlo tuvo que construirse una camilla expresa en la que se llevó entre ocho hombres con el mayor cuidado a fin de que algún sacudimiento de la misma no le renovara los dolores en la parte dañada, constándome además, porque le he visitado muchas veces, que hasta ahora no ha encontrado mejoría alguna en su dolencia, y pareciéndome por lo tanto que tiene mal para mucho tiempo y que si puede ir a Tuy a desempeñar su destino, estará ya muy adelantada la estación de los baños. Es cuanto puedo manifestar a V.S. en contestación a su citada orden. Dios guarde a V.S. ms. as. Alcarrás 17 junio 1868". (4)

El mateix Dr. Castells adreçà també el següent escrit al Governador civil: "Obligado a cumplir con el artº 59 del Reglamento vigente de baños y debiendo formar ante vuestra Señoría el expediente justificativo del estado de mi dolencia, suplico se digne cursar el adjunto oficio al Sr. Gobernador de Pontevedra e informarle acerca del mismo e imposibilidad de emprender próximamente el viaje, pues hasta aquí me ha sido materialmente imposible el ser transportado ni en parihuela a esa ciudad. Si V.S. necesita mayores datos de los que podrá tener hasta el día, es fácil adquirirlos por el alcalde de esta población lo propio que por el juzgado de 1ª Instancia de esa capital, acerca del violento atropello de que fui víctima la tarde del veintinueve próximo pasado mes al regresar de Soses de una consulta montado en un tiburí, y no obstante de encontrarme en el último límite de la derecha de la carretera, fui violentamente arrojado del carruaje que fue también roto por el coche diligencia de Serós. Suplico pues active V.S. el expediente con que probar ante el Sr. Gobernador de Pontevedra la imposibilidad en que me encuentro de cumplir con lo que ordena el reglamento al que se encuentra sano al paso que formar el expediente que ordena el artº 59 de capº 4º. Que a V.S. ms. as. Alcarrás 13 junio de 1868". (5)

L'OBRA ESCRITA

El seu llibre, "Agonía de la Medicina y medios para sacarla del borde del sepulcro", publicat a Lleida el 1844, constitueix un treball que es pot emmarcar dins del dret mèdic professional. És un projecte o pla d'organització de les professions sanitàries que en aquella època estaven molt desprestigiades, fins al punt que la gent confonia, tallant pel mateix patró, la categoria científica dels diversos tipus de professionals existents: metges purs, cirurgians de tota mena, droguers i venedors d'amulets. L'autor proposà la unificació de totes elles en una sola, la de metges-cirurgians i farmacèutics. Per tal d'aconseguir aquesta reforma calia elaborar una legislació sanitària apropiada, que modificés en profunditat les antigues normes legals, tant en matèria de formació dels sanitaris, com en el procediment d'elecció d'aquests per ocupar les places i el seu pagament o salari.

Llibre del Dr. Martí Castells

La millor manera de canviar adequadament la legislació sanitària vigent, segons Castells, seria la creació d'una associació mèdico-política del regne que promocionés als seus membres per a l'ocupació de càrrecs polítics (diputats provincials i a corts) destinats a presentar a les dues cambres un projecte de llei destinat a establir les bases necessàries per a la reforma. (6) De fet la participació activa dels sanitaris en l'activitat legislativa del país era un vell ideal del pensament il·lustrat del segle XVIII. Les mentalitats més progressistes de l'època ja havien obert la tradicional relació entre la medicina i la llei -que es limitava a l'art d'informar a la justícia- cap a un camp més ample i ambiciós, que era la necessitat de la contribució de la medicina en la formació i composició de les lleis. El llibre del Dr. Martí Castells l'hem d'emmarcar en aquest contexte il·lustrat, encara que limitat essencialment als aspectes purament professionals de la medicina, el seu exercici, deixant-ne de banda altres de caràcter més social.

Curiosament, un altre metge lleidatà, Ignasi Graells (Balaguer, 1775; Caldes de Montbui, 1856), també dedicat a la balneoteràpia a Caldes de Montbui (1817), publicà 30 anys abans que Castells el llibre "Proyecto dirigido a promover los adelantamientos de la medicina y mejorar la suerte de sus profesores, igualmente que la de los enfermos" (Madrid, 1814), de contingut molt semblant al del seu copatriota, amb un projecte de reforma de la professió, molt desprestigada segons el discurs preliminar on ens diu, com Castells en el seu, i d'una forma molt gràfica que "el pueblo confunde el verdadero médico con esa chusma de pseudomédicos, barberos, sangradores, curanderos, charlatanes, y todos matadores".

LES FORMES TRADICIONALS D'ELECCIÓ I PAGAMENT DELS METGES I CIRURGIANS A CATALUNYA

Per a comprendre el projecte reformador de Castells és necessari conèixer prèviament els costums antics relatius a les formes d'elecció dels metges i com se'ls pagava a les nostres terres (7).

1- L'elecció es podia fer pels següents procediments:

- Primer, mitjançant un examen de suficiència previ, realitzat pels metges antics de la localitat a la casa de la paeria.

- La segona forma d'elecció era mitjançant la lectura dels memorials presentats pels aspirants, previ anunci de la plaça a concurs.

- El tercer procediment era el més popular. S'anomenava "per rodolins". Un exemple curiós l'hem trobat a Fraga el 1698, en què la vila per triar dos metges entre un total de tres aspirants, va posar en una bossa faves blanques i negres en igual quantitat. Els candidats foren invitats a treure-les d'una en una, correlativament, essent elegits el que en va treure més de blanques i el que en va treure més de negres.

- El quart procediment, ja més atípic, l'hem observat a Albelda el segle XVII en què va ser tot el poble, i no l'Ajuntament, qui va votar democràticament el cirurgià entre dos aspirants a la plaça.

2- Pel pagament dels metges els municipis utilitzaven dos procediments:

- La "sisa", que era un impost que es cobrava damunt els comestibles i altres mercaderies, llevant-ne una part del pes a mesura. A Fraga, el 1653, es posà de sisa dos diners per lliura a la carn de la carnisseria.

- El "repartiment", que consistia en una contribució específica pel pagament del metge, generalment en funció del nivell econòmic i social de cada veí o família.

EL PROJECTE REFORMADOR DE CASTELLS

El llibre del Dr. Castells està dividit en dues parts. La primera, que serà l'objecte del nostre comentari, la dedicà a l'exercici civil de la medicina, i la segona constitueix la reforma del cos de sanitat militar. Per acabar fa un resum general extens on raona les reformes aportades.

En un primer punt tracta detalladament la manera d'unificar les professions sanitàries. La conversió més fàcil seria la de metge pur a metge-cirurgià, ja que repassant a casa durant un any els tractats d'operacions, afectes externs i parts, els aspirants podrien examinar-se i obtenir el títol. En canvi, els cirurgians de segona o romancistes i sobretot els de tercera o sagnadors (moltes vegades intrusos) haurien de estudiar més assignatures i, a més, dos anys de pràctiques al costat d'un facultatiu autoritzat (8).

Un altre pas necessari seria l'extinció de totes les facultats de medicina del regne, la perfecció dels instituts de segona ensenyança i l'ampliació dels col.legis de medicina i cirurgia de Madrid, Barcelona i Cadis amb la creació d'altres a Saragossa, València i Sevilla.

Després especifica les categories de les places o partits mèdics, dividint-los en sis classes i donant les xifres exactes dels sous que cobrarien els metges-cirurgians que les ocupessin per oposició. Ensenms els ajuntaments serien els encarregats de sufragar aquests salaris imposant els impostos corresponents als veïns segons les possibilitats i número de cada família. Per tant el mètode indicat per Castells pel pagament dels facultatius seria l'antic repartiment ja comentat. El Dr. Castells el justifica així: "tal vez estan-

do encargados los Ayuntamientos del reparto para la recaudación de tales sueldos, a fin de que nadie se pudiese evadir del pago...". La implicació dels ajuntaments seria la millor forma de garantir el pagament dels sanitaris. Detalla també els preus extraordinaris no inclosos en el sou base: operacions majors, sagnies, consultes de medicina o de cirurgia, redacció de documents medicolegals, etc.

Un altre aspecte que tracta en el llibre és la forma d'accés a les places mitjançant "oposició" de nivell nacional, amb tribunal -*junta censora*- format per cinc facultatius de la capital de província, dos membres de la diputació, un de l'ajuntament de la localitat de la plaça convocada i el jefe polític. El govern autoritzaria a la diputació i jefe polític per l'elecció del tribunal. El mètode de "l'oposició estatal" és l'autèntica novetat que trenca amb els antics mètodes d'elecció dels metges comentats abans, que eren de caràcter local.

Per altra part, hi ha una sèrie d'articles dins d'aquest capítol de les oposicions que pel seu caràcter professional, de drets i deures, mereixen un comentari. En primer lloc, destaca la importància del tribunal o *junta censora*, ja que no es limita a la simple funció jutjadora d'un tribunal tradicional que acaba la seva tasca quan acaba l'oposició. Ben al contrari, la finalitat examinadora seria solament l'inici del seu paper, ja que un cop aprovat l'aspirant i atorgada la plaça, aquella vetllaria contínuament pel compliment dels drets i deures inherents a les relacions del metge amb la localitat on exerceix. Un de considerable importància, perquè trencava amb una llarga tradició d'abús de poder dels ajuntaments sobre els seus metges contractats, era no tolerar que "ningún Ayuntamiento ni otra persona alguna separese de su destino a un profesor que la ley hubiese colocado; pues de otro modo no dejarían de observarse abusos con motivo de resentimientos particulares y por efecto de las opiniones políticas de que abundasen, si tal se consintiera". Altres funcions d'aquesta junta serien concedir els permisos per absentar-se del poble amb la condició de que el facultatiu deixés al seu càrrec un substitut, etc.

També en el mateix context s'exposen una sèrie d'articles de contingut tan tradicional com les obligacions dels metges en temps d'epidèmies, implicant-hi ara a la *junta censora*, la qual podria nomenar els facultatius del partit necessaris per afrontar les tasques assistencials amb la correspo-

nent gratificació. Ensenms, seguint els antics costums, els metges del poble afectat pel contagi no podrien abandonar-lo sota pena de mort. Altres qüestions exposades en el llibre es refereixen a la conveniència de la concessió de premis per treballs de caràcter sanitari duts a terme pels facultatius, lluita contra l'instruisme, visites als hospitals i presons, cures de lesionats a càrrec del responsable del dany o de l'ajuntament en el cas de ser aquell insolvent, auxili al moribund com a tasca humanitària sense penalitzar el metge que l'auxiliés fora del seu partit, etc.

LA DESCENDÈNCIA

Finalment insisteix en la necessitat de disposar d'un compendi de moral o ètica mèdica que anomena "ordenanza médica" i que s'hauria de lliurar a tots els facultatius. També insisteix en la conveniència d'adoptar un vestit distintiu dels metges-cirurgians i farmacèutics.

Del matrimoni de Martí Castells amb Lluïsa Ballepí en van sortir quatre metges: Frederic, Martina, Camil i Rossend.

Frederic (Lleida 1851; Tona 1897) acabada la tesi doctoral sobre "Exposición y criterios de las teorías y sistemas médico-filosóficos sobre la vida" (1874) oposità a la Càtedra de Patologia Quirúrgica de Barcelona que no guanyà, motiu pel qual es dedicà a la Higiene, activitat que havia iniciat a Lleida. Una necrològica del Col.legi de Metges de Barcelona diu entre altres coses que "el haber comenzado el Dr. Castells el ejercicio de la profe-

sión en Lérida le sirvió mucho, pues si bien la miseria se aloja en todas partes, hállase oculta en las grandes capitales y solamente en las pequeñas ciudades es donde trasciende al exterior, ningún punto más a propósito que su país para poder mejor apreciar los desastrosos efectos de la falta de Higiene".

Un cop llicenciat (1870) treballà tres anys a Lleida al costat del pare i com a metge-cirurgià dels establiments de Beneficència de la Diputació, publicant dos treballs a la Independència Mèdica. El primer, el juny de 1874, sobre un cas de "ràbia", malaltia freqüent a Lleida en aquella època. L'altre article, del mateix any, "Las casas de maternidad y expósitos de la Beneficencia provincial de Lérida", recull les malalties que el 1873 afectaren als dos establiments, atribuint les causes a la manca d'higiene. Les cases de Maternitat i Expòsits estaven separades del Segre solament pel passeig de Cabrineti, i per tant la humitat era abundant. A més hi havia poca ventilació i poc sol. Els aliments no eren els més propicis. La neteja tampoc. Ens diu també que "durante mucho más de seis meses, no hubo en el establecimiento más que una ama de leche, llegando a ser catorce los niños que hubo de amamantar; que si bien se procuró la lactancia artificial, apenas podía conseguirse en la mayoría que aceptarían el biberón, ni aún los pezones de las cinco cabras con que, gracias a una persona caritativa, cuenta hoy el establecimiento". La segona filla, Martina (Lleida, 1852; Barcelona - Reus, 1884), tingué el mèrit de ser la primera doctora en medicina d'Espanya. Però morí molt jove, a l'any i mig d'obtenir el doctorat, i amb reconeguda fama segons una

revista de l'època: "Distinguida sacerdotisa de Esculapio, sus estudios fueron brillantes, sus conocimientos vastos; su rectitud de juicio y sus aptitudes hacían concebir para ella un nombre respetado en la ciencia". (9)

Camil (Lleida, 1854) es doctorà amb la tesi "La tenia y su tratamiento" (1885). A Lleida va ser un metge conegut, autor de "La historia de la legislación sanitaria española" (Lleida, 1879), llibre de 87 pàgines, amb un pròleg de Letamendi.

Presidí un grup de metges per a crear el "Colegio Médico Quirúrgico" el 1886, antecedent de l'actual Col.legi de Metges. Va ser també un dels principals motors del "Boletín Clínico" òrgan difusor d'aquell primitiu col.legi. Entre altres activitats cal destacar la de la hidroteràpia, inaugurant el juliol de 1896 el Balneari d'Alcarràs, establiment que tingué una vida curta degut a la malaltia nerviosa que aviat afectà al Dr. Martí Castells (10).

L'últim fill, Rossend (Lleida, 1868) ja no tingué relació amb Lleida, dedicant-se a la hidroteràpia i la sanitat militar ■

Manuel Camps i Surroca
Manuel Camps i Clemente

Personal especializado en:

973 27 25 21
908 78 36 00
LLEIDA

CANGURO NIÑOS

ATENCION A DISMINUIDOS

VELAS HOSPITALARIAS

CUIDADO DE ENFERMOS Y ANCIANOS

SERVICIO 24 HORAS

... tambien disponemos del servicio de trabajadoras familiares

NOTES

(1) Matias Sapiens Farrus tenia dos germans cirurgians, Francesc que exercí a Vilanova de la Sal al segle XVIII, i Pere, natural de Camarassa y graduat al Reial Col.legi de Cirurgia de Barcelona el 1779.

(2) A.U.B., Expedient personal de Pere Castells.

(3) A.D.LI., Sig. Z-008: 50015. Actas de la Diputació 1865, f. 28

(4) A.D.L., Sig. A 921: 06540. Atropello del Dr. Martin Castells.

(5) A.D.L., Sig. A 921: 06540. Atropello del Dr. Martin Castells.

(6) L'Associació Medicopolítica del Regne es componia de tres classes de juntes: les dels partits judicials, de les capitals de província i la junta central de la capital del regne.

(7) CAMPS SURROCA, M.: "La conducta mèdica". Gimbernat. Revista Catalana d'Història de la Medicina i de la Ciència. Vol. X. 1988 (**), 77-93.

(8) Els cirurgians romancistes que no fossin batxillers en filosofia estudiarien lògica, física, matemàtiques, i de medicina els afectes interns, màteria mèdica i elements de química i botànica.

Els cirurgins sagmadors com que en general no havien cursat filosofia ni gramàtica estudiarien filosofia, gramàtica, lògica, elements de física, matemàtiques; i de medicina, química, botànica, matèria medica i efectes interns.

(9) ALVAREZ RICART, C.: "La mujer en la medicina española del siglo XIX: las primeras mujeres que obtuvieron el título de médico". Asclepio. Archivo Iberoamericano de Historia de la Medicina y Antropología Médica. Madrid. Vol. XXI, MCMLXIX, 43-48.

(10) CAMPS CLEMENTE, M.; CAMPS SURROCA, M: "Alcarràs. Aspectes Històrics i Etnològics". Lleida. 1990, 106-109.

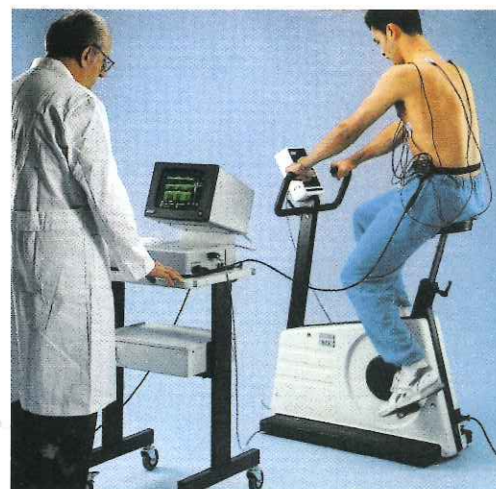
En la revista núm.8 de Butlletí Mèdic, en l'article "Inventari Post Mortem del béns del Dr. Jaume Claver, Catedràtic de l'Estudi General de Lleida". La nota núm. 5 corresponia a la núm. 6 i viceversa.

L'escrit correcte seria: 5. A.H.P.L., Protocols Notarials. reg. 742

6. LLADONOSA I PUJOL, J. Història de Lleida, vol II, pàg. 596, Tarrega, 1974

Quimega

Equipamientos médico-hospitalarios.
Rehabilitación, ortopedia, servicio técnico propio.

HEINE
OPTOTECHNIK

AGFA

CARDIETTE

Mölnlycke

Passeig de Ronda, 23 25003 LLEIDA Tel. 973 28 04 08 Fax 973 28 03 55

Que la salud no le dé
más dolores de cabeza.

Delegación LLEIDA: Passeig de Ronda, 170 entresòl · 25008 Lleida · Tel. 973 / 23 42 13 · Fax 973 / 22 17 61

ASISA le ofrece a usted y a toda su familia una rápida y eficaz atención. Deje su salud en nuestras manos y olvídense de las molestias que conllevan los trámites del tratamiento. Aparte de tener el personal más capacitado también tendrá los mejores cuidados. Estar asegurado

ASISA
Ojalá nunca
nos necesite.

Llámenos al:
901 10 10 10

con nosotros le permite disfrutar de la vida sabiendo que hay gente, que en el caso de ser necesario, le proporcione la tranquilidad de sentirse en buenas manos. Estamos seguros de que usted deseará que nunca le hiciéramos falta. Ojalá sea así.

L'OMS ALERTA D'UNA POSSIBLE EPIDÈMIA DEL MAL DE CREUTZFELDT-JAKOB D'AQUÍ A DEU ANYS

Cap dels tractaments utilitzats fins ara contra la malaltia de Creutzfeldt-Jakob (variant humana del mal de les "vaques boges") ha tingut èxit, segons van reconèixer el passat mes de febrer un grup d'experts reunits a Ginebra, que no descarten la possibilitat d'una epidèmia important d'aquí a deu o quinze anys.

Uns cinquanta experts d'arreu del món van participar en una reunió programada per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) per estudiar els avenços aconseguits en l'estudi d'aquesta malaltia i exposar nous possibles tractaments.

El neuròleg Martin Zeidler, de la Divisió de Malalties Emergents i Transmissibles de l'OMS, va explicar en una roda de premsa que el principal problema és el desenvolupament de proves de diagnosi precoç que permetin determinar quan es desenvoluparà la malaltia. Actualment no existeix cap mètode de diagnosi que permeti saber-ho, de manera que no es poden aplicar els tractaments abans del desenvolupament de la malaltia, que seria el moment escaient perquè tinguessin efecte.

En el mateix sentit es va manifestar el professor de Maurizio Pocchiari, de l'Institut Superior de Sanitat de Roma, qui va insistir en la necessitat que els tractaments s'administrin abans que apareguin els primers símptomes de la malaltia.

Pocchiari també va explicar que s'ha pogut localitzar una predisposició genètica en persones que han desenvolupat la variant esporàdica d'aquesta malaltia (la més freqüent) i que tenien uns aminoàcids peculiars. Segons Pocchiari, la meitat de la població mundial té aquests aminoàcids.

Fins l'any 1996, s'havien detectat tres variants de la malaltia neurodegenerativa de Creutzfeldt-Jakob, però va ser en aquesta data quan es va descobrir al Regne Unit l'existència d'una nova forma. Després de realitzar nombrosos estudis es van trobar evidències de que aquesta variant està relacionada amb la ingestió de carn infectada per la encefalopatia espongiforme bovina.

Fins ara 24 persones han mort a causa d'aquesta malaltia, de les quals només

una d'elles estava fora del Regne Unit, concretament a França.

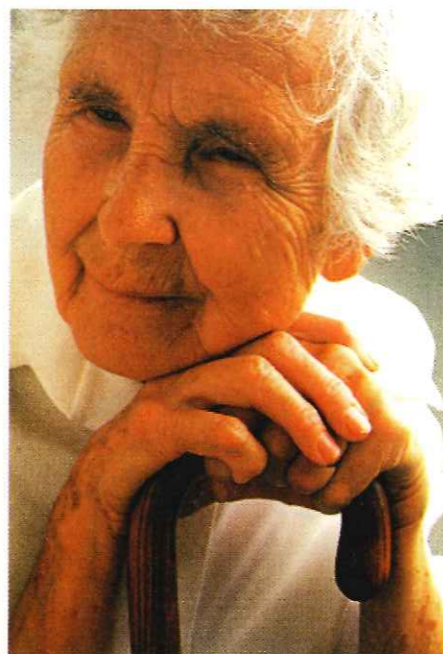
No obstant això, la doctora Lindsay Martínez, de la Divisió de Malalties Emergents i Transmissibles de l'OMS, va indicar que podrien produir-se nous casos en qualsevol lloc del món, donat que fins que no es va determinar l'origen de la malaltia la carn britànica es va exportar a molts països.

A més, aquesta malaltia tarda anys en manifestar-se, per la qual cosa hi pot haver persones que la pateixen encara que no presentin els símptomes.

No obstant això, el doctor Paul Brown, de l'Institut Nacional de Desordres Neurològics de Bethesda (EUA), va recordar que només una persona entre un milió desenvolupa la malaltia.

Milers de britànics podrien estar afectats

Un científic belga considera que 230.000 britànics podrien veure's afectats durant els pròxims anys per l'encefalopatia espongiforme bovina o mal de les "vaques boges", segons va publicar en el seu número de febrer la revista flamenca "Boer en Tuinder".

El doctor Erik Opdenbosch assenyala que, segons els darrers pronòstics del Comitè Científic Europeu, del qual forma part, es creu que les perspectives són molt més inquietants del que s'estima al Regne Unit.

"Partim del principi que cinquanta milions de britànics han estat en contacte amb el gen responsable de la EEB i que 4,8 milions corren el risc de contreure la malaltia de Creutzfeldt-Jakob, dels quals un 5 per cent la contrauran", va afirmar.

De la mateixa manera, Opdenbosch va fer una crida als ramaders belgues a col·laborar en la lluita contra el mal de les "vaques boges", encara que va considerar que el problema mai no serà tan greu com al Regne Unit.

El metge va alertar també contra el perill que suposa l'alimentació del ramat amb farina animal.

Denúncia d'un cas a Suècia

Un diari suec va publicar el dia 1 de febrer que s'havia denunciat el primer cas d'una vaca malalta amb els símptomes de la

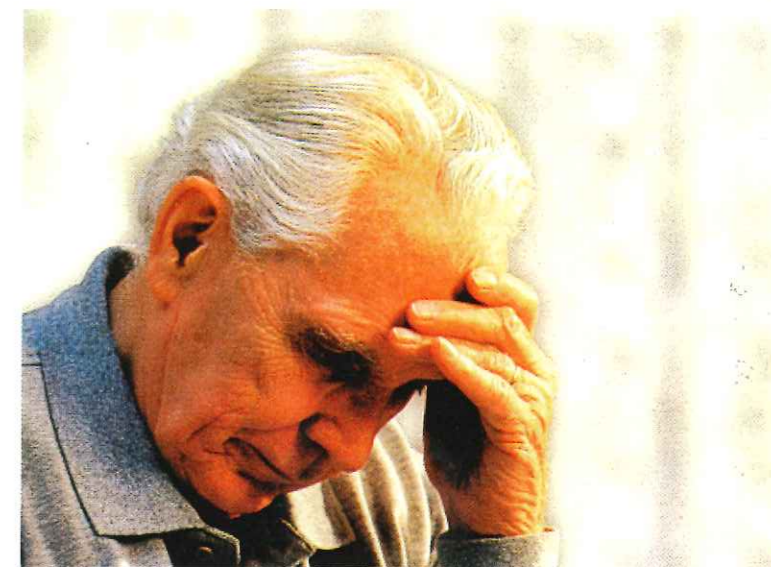
"Partim del principi que cinquanta milions de britànics han estat en contacte amb el gen responsable de la EEB i que 4,8 milions corren el risc de contreure la malaltia"

síndrome de Creutzfeldt-Jakob. Marianne Elvander, de l'Institut de Medicina Veterinària d'aquest estat escandinau, va dir que encara no s'ha confirmat que es tracti d'un cas de "vaques boges", encara que va reconèixer que alguns dels símptomes de l'animal afectat eren similars als de la malaltia.

"La vaca exhibia tics nerviosos, movia el cap i era hipersensible al contacte directe amb persones i animals", va dir Elvander, encara que va precisar que "aquest no és del tot el quadre simptomàtic que presenten els animals afectats".

Elvander va declarar: "no sospitem que pateixi el mal de les vaques boges, però l'examinarem per descartar totes les possibilitats", per la qual cosa es va sacrificar l'animal per analitzar-li el cervell ■

Anna Sàez

Cap dels tractaments utilitzats fins ara contra el mal de les "vaques boges" han donat resultat.

Un científic belga considera que 230.000 britànics podrien veure's afectats durant els pròxims anys per l'encefalopatia espongiforme bovina o mal de les "vaques boges". Les perspectives són molt més inquietants del que s'estima al Regne Unit.

Passeig de Ronda, 106 25006 LLEIDA
Tel. 973 24 44 04 - Fax 973 23 03 75

ESPECIALISTES EN COMUNICACIÓ

La televisión personal

• Canal Medisat

El primer canal español dedicado a la formación e información continuada de los médicos

Suscríbete a Vía Digital aquí.

Restaurante: Marisquería
Carballeira

Selección de mariscos

gallegos

Crta. de Zaragoza, Km. 457, 5 LLEIDA Tel. 973 27 27 28

EL SUPREM DIU QUE LA HISTÒRIA ÉS INDICI DE CONSENTIMENT

consentiment, "a la història clínica no hi ha menció o dada alguna indicativa de que s'hagués facilitat a la malalta informació respecte a les previsible seqüeles de la intervenció projectada". D'aquesta manera, l'Audiència d'Astúries va condemnar a pagar 5 milions de pessetes perquè el metge no va acreditar que hagués facilitat una informació puntual relativa a aquest risc del 5 per cent.

El Tribunal Suprem desestima aquesta argumentació. En la proposta del cirurgià i l'acceptació del pacient se sobreentén l'essència a la qual s'ha de referir el dret o deure a la informació, "ja que, sense que sigui possible establir un model prefixat que albergui a priori tot el vast contingut d'aquesta informació (...), s'ha de deduir que, en síntesi, es va observar quan van concórrer proposta i acceptació". L'Alt Tribunal refusa també l'argumentació que "no hi ha cap prova que permeti deduir que aquesta informació es va facilitar efectivament", ja que això seria incórrer en una inversió de la càrrega de prova.

La sentència del Suprem, de la qual ha estat ponent el magistrat Luis Martínez-Calcerrada, surt decididament al pas de la tendència a traslladar al facultatiu l'obligació de provar la seva innocència. D'acord amb una "respectuosa hermenèutica del nostre Dret Positiu", resulta patent per al Tribunal Suprem que si l'obligació és contractual no es pot imposar al metge el deure d'acreditar la diligència en la seva conducta professional.

És cert que les demandes contra els metges es poden encaminar també per la via de la responsabilitat extracontractual i que el Suprem ha admès en aquest cas la inversió de la càrrega de prova, però sempre amb una excepció "la responsabilitat del metge".

Per eliminar qualsevol dubte, la sentència s'ocupà de citar la data d'uns altres 25 pronunciaments del mateix Tribunal Suprem que declaren "aquesta càrrega", la de provar la negligència o la falta d'informació, "incumbeix al pacient". La resolució insisteix en què, a més a més, "falta per complet (...)" la indispensable relació de causalitat en el fet que per aquesta suposada falta d'informació es produís el dany al pacient" ■

La Sala Civil del Tribunal Suprem ha dictat una sentència que suposa una bona nova per els metges. El Tribunal ha admès que n'hi ha prou amb un indici de que hi ha hagut informació i consentiment per determinar la responsabilitat civil, de manera que si aquesta informació fou insuficient és el pacient qui ho ha de demostrar i mai no es pot imposar al metge la càrrega d'acreditar-ho. Aquesta resolució contrasta nítidament amb les darreres que s'havien produït en aquesta matèria.

Segons va publicar "Diario Médico", els fets es remonten a 1990. La pacient, de 65 anys, es va veure afectada per un risc del 5 per cent de que una intervenció d'hèrnia discal L-5 dreta, amb atrapament de l'arrel nerviosa, provoqués parèsia distal del peu dret.

L'Audiència Provincial d'Astúries va detectar les següents circumstàncies en el cas en qüestió primer, "és obvi que no pot efectuar-se cap retret al cirurgià ni a l'equip operador per negligència o oblit de la lex artis en la intervenció"; segon, es tractava d'una intervenció arriscada, ja que "era merament paliativa dels dolors i molèsties que afectaven a la malalta"; tercer, encara que va quedar provat que el metge va proposar la intervenció i aquesta fou acceptada, "no hi ha prova en autos que permeti deduir que es facilités la informació adequada".

En particular, a falta de formulari de

El Tribunal ha admès que n'hi ha prou amb un indici de que hi ha hagut informació i consentiment per determinar la responsabilitat civil, de manera que si aquesta informació fou insuficient és el pacient qui ho ha de demostrar i mai no es pot imposar al metge la càrrega d'acreditar-ho.

L'ADMINISTRACIÓ NO ÉS RESPONSABLE DEL CONTAGI DEL VIH SI EL PACIENT FORMA PART DELS GRUPS DE RISC

Es magistrats d'un tribunal andalús, segons va publicar "Actualidad Jurídica Aranzadi", han estudiat el cas d'una dona que, intervinguda d'un politraumatisme per accident de trànsit, va precisar transfusions entre el 6 i el 14 d'agost de 1986. El juliol de 1993 se li va diagnosticar infecció per VIH. Un anys més tard, un dels seus fills va presentar una reclamació de 50 milions de pessetes. La sentència considera provat que els hemoderivats transfusionats no van superar les proves de detecció del virus de la sida, ja que la seva obligatorietat no es va establir per ordre ministerial fins el 18 de febrer de 1987. Tampoc consta que els importadors d'aquells hemoderivats complissin la seva obligació de fer aquestes proves.

En principi, aquestes condicions serien suficients per establir la responsabilitat objectiva per cas fortuït del Servicio Andaluz de la Salud (SAS) o qualsevol altra administració sanitària, d'acord amb jurisprudència més que consolidada.

No obstant això, la part de la història clínica redactada arrel de la primera exploració que, realitzada el febrer de 1993, acabaria amb un diagnòstic de sida, recull les següents dades: "fumadora esporàdica de cocaïna esnifada. Nega ADVP. Relacions heterosexuals amb diverses parelles. Sense mètodes de barrera. Politra-

omatitzada el 1986 amb transfusions sanguínees".

La sentència raona que, a la llum d'aquestes dades, "no pot entendre's acreditada, de forma unívoca i exclouent de qualsevol altre factor de risc, la relació de causalitat entre la prestació del servei sanitari i el contagi del VIH".

La relació d'un "nexo causal, directe i immediat entre l'acte de l'Administració i la sessió" és requisit per indemnitzar, per la qual cosa la sentència absol al SAS, segons una informació recollida per "Diario Médico" ■

La sentència raona que, "no pot entendre's acreditada, de forma unívoca i exclouent de qualsevol altre factor de risc, la relació de causalitat entre la presentació del servei sanitari i el contagi del VIH".

AMBULÀNCIES SANJUAN, S.A.
Tel. 973 20 26 09 Fax 973 20 27 25
Subida Magraners, 24 25001 LLEIDA

AMBULÀNCIES CRUZ BLANCA, S.L.
Tel. 973 20 57 66 Fax 973 20 27 25
Subida Magraners, 24 25001 LLEIDA

AMBULÀNCIES SAN FERMIN, S.L.
Tel. 973 20 27 25 Fax 973 20 27 25
Subida Magraners, 24 25001 LLEIDA

Traslats nacionals i internacionals

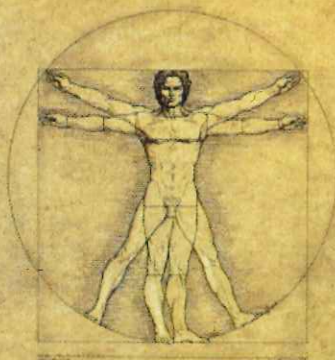
Ambulàncies

- Medicalitzades (U.C.I.)
- Col·lectives
- Convencionals

Equipades amb:

- Radiotelèfon
- Aire condicionat

**SERVEI 24
hores**

ET ANEB EL VIVER

L'ARTISTA JOSEP MINGUELL PINTA UN MURAL AL FRESC A LA FACULTAT DE MEDICINA

General, i va ensopegar amb un dels professors més emblemàtics, Jaume d'Agramunt, autor del "Tractat de les pestilències", el primer llibre que es va escriure sobre la pesta negra. "Descriu la Medicina medieval d'una forma molt suggestiva que m'ha servit de punt de partida, amb els quatre elements: terra, aigua, foc i aire, i l'univers que sorgeix de la corrupció d'aquests elements: de l'aigua, les granotes; de la terra, les rates; de l'aire, les mosques...". Un cosmos dibuixat en imatges planes que se situarà en el sostre de la sala. El mural, d'unes dimensions de 26 x 2,30 metres, tindrà un esquema cinematogràfic, amb seqüències que evocuen la Medicina "sense pretendre traduir en pintura una enciclopèdia". Un fascinant viatge amb parada a la màgia, de la qual sorgeix la primitiva Medicina, i al teatre anatómic de l'home de l'Edat Mitjana, com a un reflex del cosmos.

Alguns dels esbossos que han servit de punt de partida al mural al fresc que prepara Josep Minguell.

La futura sala d'estudis de la Facultat de Medicina de la Universitat de Lleida lluirà un mural al fresc pintat per Josep Minguell. Una iniciativa que s'emmarca dins el

L'artista Josep Minguell ha volgut que en el seu mural s'hi sentissin identificats els metges.

Aquest treball, que l'artista de Tàrrrega espera tenir acabat abans de començar les vacances d'estiu, tindrà continuïtat amb un curs sobre pintura mural a la Universitat d'Estiu, i amb una assignatura que podria començar a impartir-se el curs que ve que interrelacionaria el món de l'art i la medicina, històricament tan lligats.

Josep Minguell empra la mateixa tècnica pictòrica que els mestres del romànic. Creu que la pintura mural té una

força de comunicació que va més enllà dels límits del marc d'un quadre. Per això, com el seu pare, Jaume Minguell, ha optat per apropar l'art a la gent, donant una dimensió social al seu treball que difícilment es dona en els seus contemporanis. Aquest és, per al rector de la Universitat de Lleida, Jaume Porta, un dels elements a destacar de l'obra de Minguell, "la implicació de la facultat de Medicina". El degà, Joan Viñas, va voler destacar la importància de "fer paticipar en el procés creatiu les persones que després gaudiran de l'obra", i va recordar que la Medicina és una combinació de ciència, art i tècnica ■

Anna Sàez

700 aniversari de la Universitat i que ha suposat tant per a l'artista de Tàrrrega com per a la Facultat una reconciliació de l'Art amb la Ciència. Josep Minguell, que va presentar els esbossos del que serà aquest treball a finals de febrer, explicava l'enriquidora que havia estat la seva relació amb la Comissió de Cultura de Medicina, encapçalada per Montse Iglesias, que "ha omplert de contingut el mural". Perquè l'artista ha volgut donar una visió molt àmplia del món de la medicina i del metge. S'ha deixat seduir per les imatges microscòpiques que li va descobrir Josep Esquerda i ha acabat reconeixent els facultatius com els "poetes de la ciència". Minguell va endinsar-se en la història de la Facultat, que de fet és la història de l'Estudi

El rector de la Universitat de Lleida, Jaume Porta, l'artista Josep Minguell, el degà de Medicina, Joan Viñas, i la responsable de la Comissió de Cultura, Montse Iglesias.

LAÍN ENTRALGO ENCETA LA NOVA COL·LECCIÓ EDITORIAL "HUMANIDADES MÉDICAS"

L'editorial Triacastela, coincidint amb el 90è aniversari del professor i acadèmic de la Reial Acadèmia Pedro Laín Entralgo, inicia la publicació de la col·lecció "Humanidades Médicas" amb la recuperació de "La historia clínica", una de les obres mestres del científic espanyol.

del qual va realitzar "una història dels problemes mèdics, els que d'una manera immediata imposa i ofereix la clínica, i els que de manera mediata suposa la pràctica correcta de la Medicina".

Aquesta obra, que se subtitula "Historia y teoría del relato patográfico", es va editar per primer cop el 1950. Pedro Laín Entralgo hi estudia exemples d'històries clíniques representatives de distintes èpoques, des de la Grècia clàssica fins a principis del segle XX. El professor espanyol destaca en una nota preliminar a aquesta nova edició la importància de la història per a la pràctica de la Medicina, donat que "quan no és rutina escolar ni erudició, l'estudi del passat pot i ha de servir per entendre millor el present i planejar millor el futur", segons aquest erudit.

Laín pensa que al marge reflexiu "l'estudi de les històries clíniques de diferents èpoques l'il·lumina respecte allò que ell coneix directament, que és la història clínica pròpia de la segona meitat del segle XX".

"La història clínica" va suposar la consagració professional de Laín Entralgo, que és membre de la Reial Acadèmia de la Llengua i acadèmic de la de Medicina i ha publicat en aquesta última dècada llibres com "Idea del hombre", "El problema de ser cristiano", "Crecer, esperar, amar" o "Hacia la recta final, revisión de una vida intelectual".

Per a Laín Entralgo, aquest llibre, al qual va dedicar deu anys de treball, va suposar "un punt de partida" des

La nova col·lecció engloba temes relacionats amb la medicina estètica, l'antropologia, la psicologia o l'economia ■

LA UIC TINDRÀ ESTUDIS DE FISIOTERÀPIA EL PROPER CURS

La Facultat de Ciències de la Salut de la Universitat Internacional de Catalunya (UIC) tindrà estudis de Fisioteràpia el pròxim curs 1998/99. Aquests estudis se sumen als d'odontologia i d'Infermeria, que ja impartia aquesta Facultat.

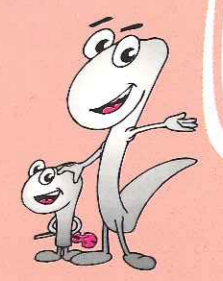
La Universitat Internacional de Catalunya oferirà un total de 60 places d'aquests estudis de diplomatura, que tenen una durada de 3 anys, i el nombre total de places a la Facultat de Ciències de la Salut serà de 200, segons han informat fonts de la UIC ■

L'Intèrpret

Escola de Música

Nous ritmes de vida!!

- INICIACIÓ MUSICAL (de 3 a 5 anys)
- GRAU ELEMENTAL LOGSE
- NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS
- MÚSICA MODERNA
- REFORÇ ASSIGNATURES CONSERVATORI
- REFORÇ MAGISTERI MUSICAL
- MÚSICA PÉR A ADULTS

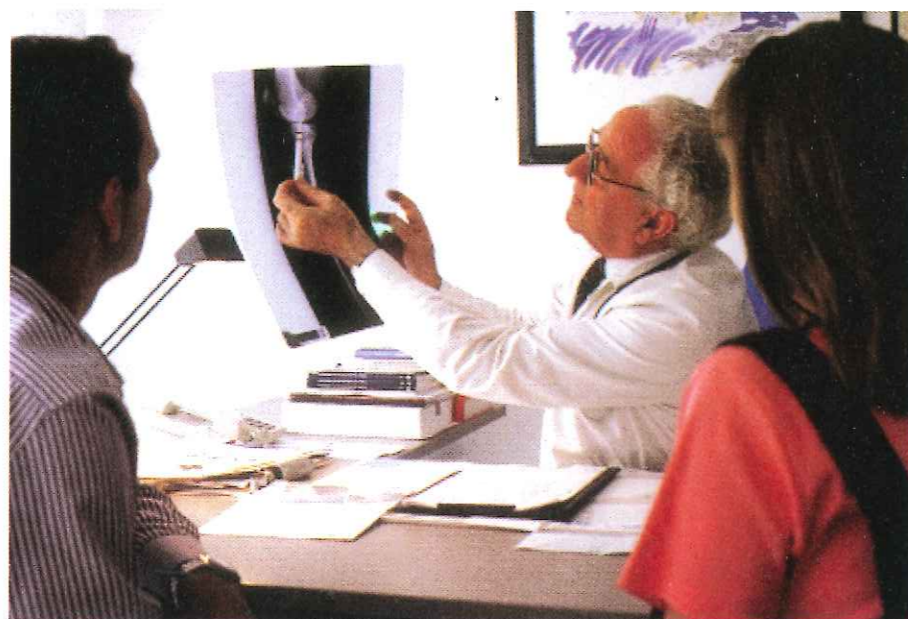

"Tracte preferent per al col·lectiu mèdic"

- Professors titulats i amb experiència docent
- Local climatitzat, insonoritzat
- Mediateca/biblioteca
- Metodologia moderna i innovadora
- Informàtica musical
- Grups reduïts
- Sala de concerts pròpia

ESCOLA DE MÚSICA L'INTÈRPRET
C/ Sangeis Bertran n° 11, baixos 25.003-Lleida
Telf. 973 26 39 06

DESAGRADABLE SORPRESA A LES NÒMINES DE 350 METGES DE LLEIDA

Els metges s'han sentit indignats per la pèrdua de cartilles i la conseqüent pèrdua de sou.

El Sindicat dels Metges de Catalunya (SMC) ha denunciat que uns 350 metges i infermeres que treballen als ambulatoris no reformats de Lleida ciutat (Onofre Cerveró, Ronda i Cappont) i als muni-cipis on no hi ha CAP, han patit aquest any una retallada de sou perquè se'ls ha reduït el nombre de pacients que tenen assignats per cartilla.

Segons l'SMC, cada metge de capçalera ha perdut entre 50 i 70 cartilles, cosa que els comporta una disminució de salari que supera el 2,1 per cent d'augment aplicat a la nòmina. D'aquesta manera, a partir del passat mes de gener perceben una remuneració inferior a la de l'any passat. Aquesta situació també afecta les infermeres i els especialistes d'aquests ambulatoris, que també cobren en funció de les cartilles.

Segons el Sindicat de Metges de Catalunya, aquesta situació s'ha produït a tot Catalunya i ha causat indignació entre el col·lectiu, que no entén com és possible que els metges de capçalera hagin perdut entre 50 i 70 cartilles si l'afiliació a la Seguretat Social no ha descendit.

Al respecte, un portaveu del departament de Sanitat va assenyalar que és la Tresoreria de la Seguretat Social qui reparteix les cartilles i que la

Generalitat es limita a gestionar les nòmines dels facultatius. Segons els representants sindicals, són el departament de Sanitat i la Tresoreria de la Seguretat Social "els que han d'aclarir qui és el responsable d'aques-

Segons l'SMC, cada metge de capçalera ha perdut entre 50 i 70 cartilles, cosa que els comporta una disminució de salari que supera el 2,1 per cent d'augment aplicat a la nòmina. D'aquesta manera, a partir del passat mes de gener perceben una remuneració inferior a la de l'any passat.

ta mesura, no nosaltres". En l'Assemblea Organitzada per el SMC i la Vocalia Extra-Hospitalària del Col·legi, en la qual van parlar el Dr. Paco Pérez i Patricia Martínez i a la que varen assistir uns 40 afectats, es varen manifestar els presents indignats per la situació i disposats a participar en les mesures de pressió si l'Administració no rectifica ■

Anna Sàez

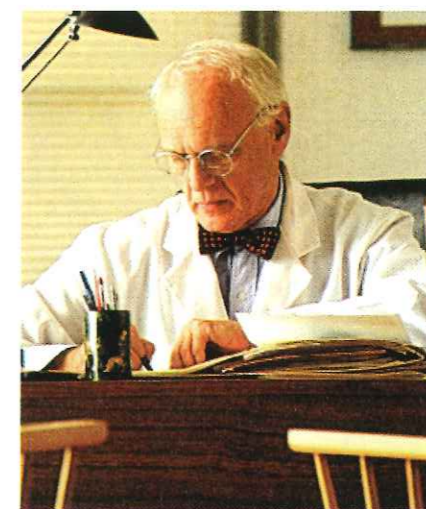
L'OMC FA ARRIBAR AL MINISTERI EL SEU REBUIG A L'HOMOLOGACIÓ

L'organització Mèdica Col·legial (OMC) ha lliurat al ministeri de Sanitat, en nom de la mesa de consens sobre Atenció Primària, un text en el qual adverteix que si "persisteix l'obstinació per treure endavant el Reial Decret sobre homologació dels metges generals amb els de família en els termes actuals, es crearà una situació de conflictitat de conseqüències imprevisibles, no desitjades i innecessàries". Així conclou aquest document al qual donen suport la Societat Espanyola de Medicina General (SEMG) i els sindicats UGT, CSI-CSIF i Usca.

Aquest text, que suposa la postura oficial d'aquestes formacions sobre el projecte de decret de normalització de la primària, no compta, però, amb la firma de la Confederació Estatal de Sindicats Mèdics (CESM), que no va voler seure a la mesa de l'OMC per estar convocats la resta de sindicats del sector, segons va informar "Diario Médico" el propassat 23 de febrer. El manifest afirma que "el projecte és restrictiu i excloent, donat que no ofereix sortides a una bona part del col·lectiu pre-95 al limitar-lo en temps i requisits. A més, diu que "no és acceptable en cap cas una prova de capacitat professional" i recorda que "qualsevol denominació professional i de la plaça de treball ha de ser un element aglutinador i, com a tal, sentit per totes les parts. Tot el contrari del que succeeix amb el que es proposa".

El vocal de Postgrau de l'OMC afegeix encara una altra raó per unir-se al bloc de refús. L'incompliment de l'equivalència de barems pactat pel Consell Interterritorial".

Per la seva banda, el sindicat CCOO, que va anar a la sessió en la qual es va forjar el document, va optar per no signar-lo. La representant del sindicat, Isabel Runckle explica que CCOO manté una postura "crítica, però no d'oposició rotunda". En aquest sentit especifica que si bé "no compartim les limitacions temporals del pla oficial i demanem que els reforços i els facultatius que treballen en Urgències també puguin accedir al títol de Família, sí que creiem que ha d'unificar-se la denominació sota la Medicina de Família i ha d'haver-hi una prova". Una altra de les parts, la Societat

Persisteix l'obstinació per treure endavant el Reial Decret encara que generarà conflictes.

Espanyola de Medicina Rural i Generalista (Semergen), que ja havia abandonat la instància col·legial, va tornar a autoexcloure's en aquesta darrera convocatòria. La tercera societat del sector, la Societat Espanyola de Medicina Familiar i Comunitària (Semfyc), tampoc no ha volgut participar mai en la mesa perquè considera que l'OMC és jutge i part en aquest assumpte ■

El manifest afirma que "el projecte és restrictiu i excloent, donat que no ofereix sortides a una bona part del col·lectiu pre-95 en limitar-lo en temps i requisits. A més, diu que "no és acceptable en cap cas una prova de capacitat professional".

Organització d'actes socials, culturals i lúdics
Congressos, Jornades, Simposis
Hostesses i assistents professionals

Socis i Punt

Rbla. d'Aragó, 33 25003 LLEIDA Tel. 973 28 23 22 Fax. 973 28 00 24

L'EXCÉS SOBRE LA JORNADA ANUAL PACTADA ES PAGA COM A ATENCIÓ CONTINUADA

"No està en la competència del Consell de Ministres modificar una disposició amb categoria de llei, per la qual cosa hauria d'exercitar les facultats d'iniciativa legislativa o recórrer, en el seu cas, a la legislació d'urgència"

Les hores de més treballades respecte allò pactat entre l'Insalud i els sindicats el 1992 es paga com a atenció continuada, segons una sentència dictada pel Tribunal Suprem i recollida per "Diario médico".

L'Alt Tribunal ha estudiat el recurs plantejat per un professional estatutari que el 1994 va treballar 1.645 hores. Donat que estimava que el seu torn corresponia a 1.530 hores anuals, va reclamar l'abonament de la diferència com a hores extraordinàries.

Encara que el Tribunal Suprem va rebutjar en diverses ocasions i amb motiu dels litigis més dispars l'aplicació de les hores extraordinàries en l'àmbit estatutari, la petició no era en aquest cas forassenyat.

És que el punt IV dels acords de febrer de 1992 (que no van ser publicats al Boletín Oficial del Estado fins al 3 de juliol següent) estableix de forma taxativa "les hores que superin, en còmput anual, la jornada establerta amb l'exclusió de les corresponents a l'atenció continuada tindran la consideració d'extraordinàries amb la consegüent assignació econòmica".

Tot i amb això, la sentència no dubta en afirmar que, malgrat la lletra de l'acord, aquest paràgraf "no significa que aquesta assignació sigui la prevista per la legislació laboral per les hores extraordinàries, perquè ni el text de l'acord diu això ni podria establir-ho".

La principal raó és que "el sistema retributiu del Reial Decret Llei 3/1987 (de retribucions al personal i al servei de les Institucions Sanitàries de la Seguretat Social) és un sistema tancat que només permet al personal inclòs en el seu àmbit pels conceptes que es determinen en aquesta norma". En segon terme, "es tracta de relacions de caràcter estatutari en les quals no és aplicable la legislació laboral, de la que ja s'hagin exclòs expressament per l'article 1.3a de l'Estatut dels Treballadors", s'afegeix en aquesta sentència.

Els límits que aquestes dues circumstàncies normatives marquen no poden ser desplaçats per "la negociació col·lectiva en la funció pública, que està sotmetent al principi de legalitat, de manera que han de versar sobre matèries

Un metge que ha treballat més hores del que li tocava les vol cobrar com a extres.

de competència del Consell de Ministres, Consells de Govern de les Comunitats Autòniques o altres òrgans corresponents de les comunitats locals".

El que passa és que "no està en la competència del Consell de Ministres (que va aprovar l'acord de 1992) modificar una disposició amb categoria de llei, per la qual cosa hauria d'exercitar les facultats d'iniciativa legislativa o recórrer, en el seu cas, a la legislació d'urgència".

Concedir el pagament de l'excés sobre la jornada anual com a hores extraordinàries, tal i com disposen els acords, constituïria una autèntica "modificació de la Llei, perquè introduir un concepte retributiu laboral (el Decret Llei de 1987 no parla mai d'hores extraordinàries) no pot entendre's el desenvolupament d'una norma legal que no solament no preveu aquest concepte sinó que nega la possibilitat d'establir conceptes retributius diferents dels que en ella estan previstos".

Aquesta mateixa circumstància fa que l'excés sobre la jornada no es pugui pagar com a hores ordinàries, perquè el Decret Llei estableix l'atenció continuada precisament per "la remuneració del personal per atendre els usuaris dels serveis de salut de manera continuada fins i tot fora de la jornada establerta". Així, l'excés sobre la jornada anual es pagarà solament i sempre com a guàrdies ■

CONTINUEN LES OFERTES

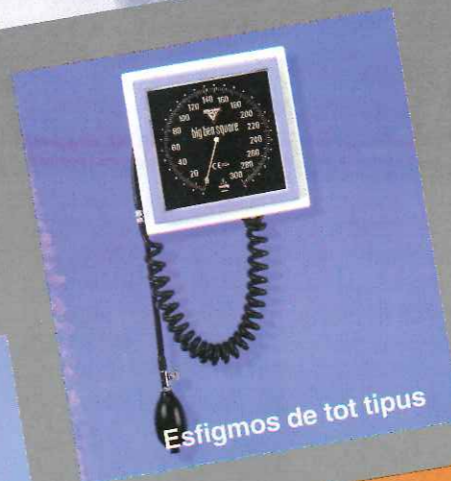
EQUIPAMENTS D'ÚLTIMA GENERACIÓ

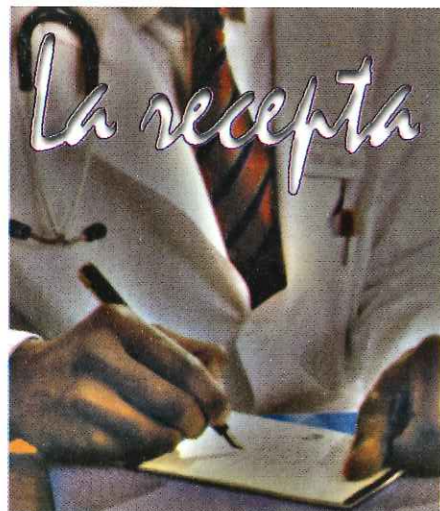
Presentem algunes de les últimes aportacions tècniques en equipament mèdic. Visiti la nostra exposició, podrà trobar-hi sempre innovacions tecnològiques.

- Electromedicina
- Ortopèdia
- Material Laboratori

c/ Rovira Roure, 38
Tel. 973 22 10 20
Fax. 973 22 07 09
25006 LLEIDA

Santiago Martínez-Fornés, acadèmic de les Reials Acadèmies de Medicina de Saragossa, Palma de Mallorca i Astúries i Lleó, va inaugurar a finals de febrer el curs de pràctiques per a alumnes de Medicina de la Fundació Sant Pau (CEU) a l'Hospital de Madrid i va subratllar la necessitat de "cultivar l'art amb una medicina despersonalitzada".

Segons va publicar "Diario Médico", l'acadèmic va explicar que "la medicina s'estudia com a ciència i s'exerceix com a art. La ciència és la que tracta la malaltia; l'art és el tracte al pacient". Davant de la medicina defensiva i burocratitzada cal cultivar l'art, tan oblidat en molts aspectes de la vida.

Per a Martínez-Fornés, el punt de partida per a una bona relació entre metge i pacient és el diàleg. "Un metge antipàtic és sempre un mal professional, per molta ciència i experiència que acumuli. L'exercici professional sense diàleg ni lliure elecció per part del malalt i del metge no és medicina".

L'art de la Medicina

Martínez-Fornés, especialista en Endocrinologia i Nutrició, recorda que, al principi, la relació metge-pacient era bàsicament visual, "però avui sabem que l'exploració clínica és incompleta si no inclou prendre la mesura humana de qui ens consulta. Moltes vegades el millor ull clínic és una bona oïda".

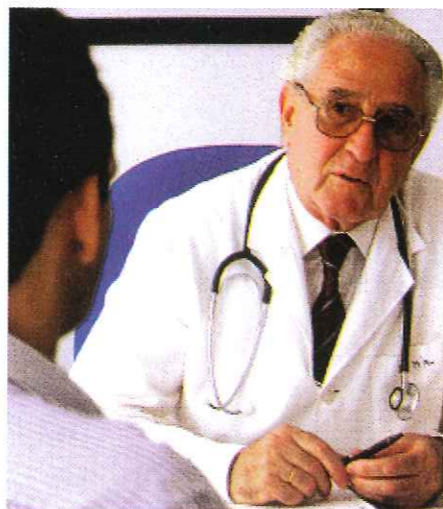
Per a Martínez-Fornés, el punt de partida per a una bona relació entre metge i pacient és el diàleg. "Un metge antipàtic és sempre un mal professional, per molta ciència i experiència que acumuli. L'exercici professional sense diàleg ni lliure elecció per part del malalt i del metge no és medicina".

Per aquesta raó és imprescindible convertir l'interrogatori de l'anamnesi en diàleg cordial i fecund. "Necessitem dialogar més i millor", recomana Martínez-Fornés. Aquest diàleg permetrà al metge treballar amb la intuïció, tan necessària com la ciència per fer un bon diagnòstic. "Hem de cultivar la nostra tercera oïda", va dir l'acadèmic. "Una oïda capaç de captar el missatge que tantes vegades porta el silenci".

Tan difícil és ser un bon metge com ser un bon pacient. "Devem lleialtat al malalt per sobre de qualsevol altra lleialtat. Mai no hem de traïr la confiança del pacient". Però al mateix "el malalt ha de ser fidel al seu metge. Una bona medicina exigeix monogàmia". D'aquesta bona relació dependrà en bona mesura "la disciplina del pacient per seguir els consells mèdics sobre alimentació, règim de vida, supressió del tabac, alcohol o hipnòtics i rigor per a la medicació prescrita".

La confiança s'ha d'arribar a convertir en una confiança. "Una confiança que permeti saber-ho tot, fins i tot allò que sembla oblidat o que el malalt voldria tenir completament oblidat". Per la seva llarga experiència, Martínez-Fornés, deixeble del professor Gregorio Mara-

ñón, reconeix que són moltes les persones que busquen la trobada cordial amb el metge que no pas l'ajut farmacològic. "Una quarta part dels meus pacients s'acomiada sense cap recepta o amb menys medicines de les que es prenien abans de la visita", ja que la paraula del metge encara és una de les medicines més eficaces "i, com tot fàrmac eficaç, també perillós".

Un metge antipàtic és un mal professional.

El binomi metge-pacient ha de guanyar en cordialitat el que ha perdut en autoritat i paternalisme. De tota manera, l'acadèmic va reconèixer que la medicina socialitzada s'enfronta a la deshumanització i massificació de la consulta, a la pèrdua de la identitat del malalt i a la conversió del metge en un funcionari buròcrata, "el que transforma el consultori en una oficina". Entén, per aquesta raó, que es necessita temps, prestigi i autoritat, "tres atributs que avui se'ns neguen, ja que els vents oficials bufen en una altra direcció i intenten substituir l'entranyable relació metge-pacient per la de cost-benefici" ■

Anna Sàez

METGES DE PRIMÀRIA RECLAMEN MÉS PROTAGONISME EN LA PREVENCIÓ DE L'ALCOHOLISME

El consum excessiu d'alcohol pot generar en un termini no definit l'aparició de problemes psíquics, familiars, socials, laborals i fins i tot orgànics. Per canviar un destí inevitable, els metges de primària demanen un major protagonisme en la prevenció d'aquest tipus d'hàbits. Aquesta va ser una de les conclusions apuntades per facultatius d'Aragó, Andalusia, Castella i Lleó, Catalunya, Madrid, Múrcia, Navarra i València que van participar en l'estudi Eibal sobre intervenció breu en consumidors d'alcohol que no tenen dependència, i en el qual es constata que perquè la prevenció sigui eficaç és fonamental "la perseverança i l'interès dels professionals per la pràctica preventiva", segons unes declaracions recollides a començaments d'any per "Diario Médico".

D'aquesta manera, la intervenció precoç en alcoholisme no tan sols depèn de la voluntat preventiva de l'Administració, a la qual aquests metges sol·liciten un pla integral d'atenció per a consumidors dependents i no dependents, sinó també de la predisposició del facultatiu a generalitzar entre els seus pacients hàbits de vida més saludables.

Per a dur a terme aquesta tasca no hauria de realitzar un esforç fora de l'habitual, ja que, segons apunta l'estudi, en què s'ha analitzat la conducta de 229 pacients, "la intervenció precoç pot implantar-se en l'atenció primària de forma oportunista, sense necessitat d'establir visites programades". A aquesta circumstància s'afegeix el fet que el primer consell mèdic provoca canvis de conducta i que les actuacions posteriors no augmenten significativament l'eficàcia. No obstant això, sí que seria necessari incloure en la història clínica qualsevol dada sobre aquest hàbit.

Després d'analitzar els resultats de la investigació, la conclusió més rotunda és que les intervencions breus en primària per prevenir l'alcoholisme són efectives i poden evitar dependències, especialment a Espanya, "que ocupa el setè lloc del món, amb 10,4 litres d'alcohol consumit per càpita, i que és un dels països de la Unió Europea amb major oferta i accessibilitat a les begudes alcohòliques".

Prova d'aquesta efectivitat és que els metges de primària que van participar en la investigació van aconseguir reduir un 52,35% el consum en els pacients varons amb intervencions breus, consistents en quantificar el consum, valorar els riscos, acordar un consum inferior i facilitar butlletes informatives.

La prevenció és, segons ells, prioritària, especialment quan el 17,4% de les persones majors de 16 anys consumeixen més de 14 unitats per setmana i la prevalença de la síndrome de dependència oscil·la entre el 2,5 i el 4 per cent ■

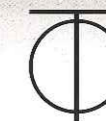
Anna Sàez

La intervenció precoç en alcoholisme no tan sols depèn de la voluntat preventiva de l'Administració, sinó també de la predisposició del Facultatiu.

Per a aquella ocasió tan especial, sorprengui-la amb un diamant que va més enllà dels seus somnis.

DERE TENA
JOIER

Blondel 76 - 25002 Lleida
Tel. 973 27 00 77

CABIS, S.L.

Avda. del Segre, 12 baixos
25007 LLEIDA
Tel. 973 24 44 79

Enviament de correspondència i publicitat, confecció de mailings i embossats. Regal d'empresa i publicitat

Pots passar a recollir el teu emblema pel col·legi.

Si no ets soci, fes-te'n

RAMBLA D'ARAGÓ, 14, PRAL.
TEL. 973 27 08 11 FAX 973 27 11 41

LA MEDICINA PREVENTIVA ESPERA LA SEQÜÈNCIA DEL GENOMA HUMÀ, PREVISTA PER AL 2003

Luigi L. Cavalli-Sforza, membre del departament de genètica de la Universitat d'Stanford, als Estats Units, va assegurar a finals de febrer, durant una visita a Espanya, que l'any 2003 el genoma humà ja haurà estat seqüenciat, la qual cosa permetrà desenvolupar una medicina preventiva, basada en la localització, en l'ésser humà, dels gens que produeixen les malalties i actuant en conseqüència.

Luigi L. Cavalli-Sforza, que va participar en el Simposi Internacional sobre la Revolució Molecular en la Classificació dels Éssers Vius, que s'ha celebrat a la Fundació Ramón Areces, va explicar que el projecte del genoma humà i la diversitat genètica entre les diferents poblacions, s'està desenvolupant amb èxit a Àsia. Tot i amb això, els Estats Units no han aconseguit avançar degut a l'oposició dels nadius a ser estudiats, fomentada, sembla ser, per l'organització anticcientífica canadense.

Però malgrat els avenços, no existeix cap experiment en teràpia orgànica per curar malalties que hagi culminat amb èxit. No obstant això, el científic considera que es tracta d'un camp molt esperançador per a la medicina. Per la seva banda, Mitchell L. Sogin, del Centre d'Evolució Molecular de Massachussets, va dir que actualment es coneix tan sols l'1 per cent de totes les bacteries que existeixen i que els últims estudis han permès el descobriment d'altres regnes d'éssers vius, com l'anomenada Archaeas i les bacteries anomenades eocits, que res tenen a veure amb els microbis estudiats fins ara, els patògens.

Estudiar el genoma de les bacteries, segons Sogin, seria més fàcil que fer-ho a l'home i permetria conèixer també el genoma humà, donat que molts dels gens de les bacteries es troben en l'home sense evolucionar.

Tots aquests descobriments porten cap a una nova classificació de les espècies realitzada, espècie per espècie, família per família i gènere per gènere, en la qual existeixen novetats en tots els nivells, segons va explicar Sogin tot coincidint amb la seva recent estada a Espanya ■

Anna Sàez

LES MIGRANYES PROVOQUEN A ESPANYA 162.000 MILIONS DE PÈRDUES ANUALS

Un estudi sobre la incidència de les migranyes en el treball, elaborat per set hospitals espanyols, recull que aquesta malaltia provoca pèrdues de 162.000 milions de pessetes i d'uns 13 milions de jornades de treball anuals a Espanya.

José Miguel Laínez, director de la Unitat de Neurologia de l'Hospital General de València, que va assistir al Seminari "Viure amb migranya" celebrat a Còrdova a finals de febrer, va explicar que les persones que pateixen migranyes freqüents perden entre 9 i 10 jornades de treball a l'any, una xifra molt alta encara que no alarmant.

Aquesta patologia, va afegir, afecta el 12 per cent de la població espanyola i fonamentalment les dones, ja que la pateixen 3 dones per cada home. La malaltia es detecta principalment entre els 25 i els 45 anys. Laínez va indicar que una migranya "ben tractada" pot reduir l'aparició d'aquesta afecció en un 80 o 90 per cent, encara que l'estudi també recull que existeix un 1% de la població que ha de prendre analgèsics diàriament per tal de combatre el dolor, la qual cosa pot arribar a produir fins i tot addicció.

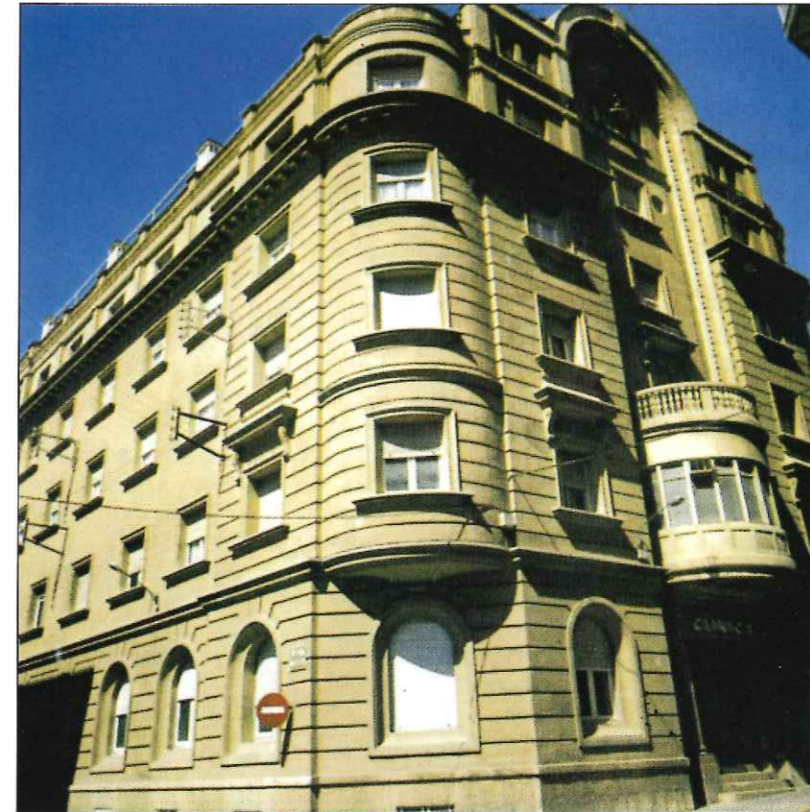
L'estudi ha estat elaborat per hospitals de Sevilla, Santander, Saragossa, València, Madrid, Barcelona i Santiago de Compostela, i compara aquells que pateixen aquest mal amb diabètics i persones sanes ■

FID EDICIONS IMPREMTA & ARTS GRÀFIQUES

Pl. Blas Infante, 1 altell D 25001 LLEIDA
Tel./ Fax 973 21 03 05

CLÍNICA ONTSERRAT

- ANÀLISIS CLÍNQUES
- ANATOMIA PATOLÒGICA
- APARELL DIGESTIU
- CARDIOLOGIA i APARELL CIRCULATORI
 - ✓ Eco-Doppler
 - ✓ Holter
- CIRURGIA GENERAL i DIGESTIVA
- CIRURGIA PLÀSTICA i REPARADORA
- CIRURGIA VASCULAR
 - ✓ Doppler computeritzat
 - ✓ Eco-Doppler vascular
 - ✓ Reconeixements cardio-vasculars
 - ✓ Unitat trombo-embòlica
- ENDOCRINOLOGIA i NUTRICIÓ
- ENDOSCÒPIA-DIGESTIVA
- GINECOLOGIA i OBSTETRICIA
- GENÈTICA PRE-NATAL
- PARTS
- MEDICINA INTERNA
- MEDICINA NUCLEAR
 - ✓ Gammagrafia
- OFTALMOLOGIA
- ONCOLOGIA MÈDICA
- OTO-RINO-LARINGOLOGIA
- PEDIATRIA
- PNEUMOLOGIA
- RADIODIAGNÒSTIC
 - ✓ Radiografia
 - ✓ Ecografia
 - ✓ Mamografia
 - ✓ Ecocardiograma
 - ✓ Doppler
- * TRAUMATOLOGIA i ORTOPÈDIA
- * UROLOGIA

NOVA ÀREA QUIRÚRGICA

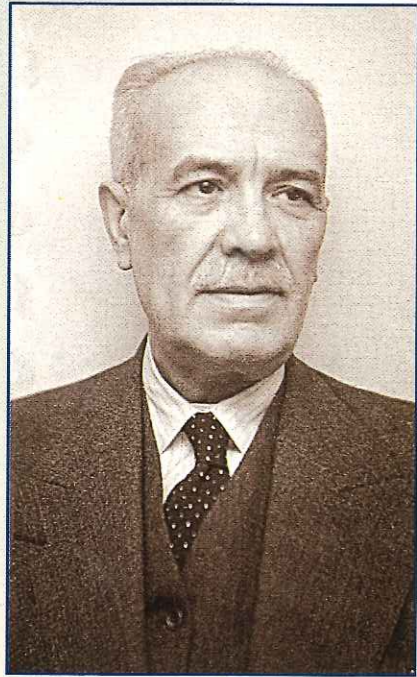
- QUIRÒFANS
- SALA DE PARTS
- SALA D'ANESTÈSIA i REANIMACIÓ

EQUIPATS AMB FLUX LAMINAR I TECNOLOGIA D'ÚLTIMA GENERACIÓ

HABITACIONS INDIVIDUALS
LLIT AUTOMATITZAT
GASOS MEDICINALS
LLIT PER A L'ACOMPANYANT
TELÈFON
TV
BANY COMPLET
CLIMATITZACIÓ INDEPENDENT

**C/ BISBE TORRES, 13 TEL. 26 63 00
a Lleida des de 1917**

Dr. Antonio Ros Batlle

GALERIA DE PRESIDENTS

Dr. Antonio Ros Batlle (1935 - 1938)

Va néixer a Verdú el 6 de desembre de 1876 en el si d'una casa pairal de pagès acomodada i il.lustre i l'any 1902 es va maridar amb Dolors Segarra Serret. Varen tenir tres fills: una noia i dos nois. La noia es va fer monja i un dels nois va morir als 12 anys.

El Dr. Antoni Ros es va llicenciar en medicina i cirurgia a la Universitat de Barcelona el 15 de juliol de 1901, i es va doctorar en medicina l'any següent a la mateixa Universitat. Sembla ser que la seva vida professional com a metge de medicina general, la va exercir dos anys a Granyena de Cervera i cinquanta anys a Verdú.

La fama que tenia com a metge s'escampà ben aviat per la comarca i era típic veure quasi cada dia tartanes de tot arreu que acudien a Verdú amb pacients per visitar-se amb el Dr. Ros. Era una persona molt carismàtica i moltes vegades exercí la professió gairebé gratuïtament.

Malgrat que mai va militar en cap partit polític, ell es considerava monàrquic i de dretes, la qual cosa va comportar que en els inicis de la guerra civil, el president del Comitè Republicà de Verdú, el destituís com a metge titular d'aquest poble. Sembla ser que en aquest temps ho va passar molt malament ja que, a més a més de les pressions personals que va rebre, se li va exigir donar importants quantitats econòmiques a la causa republicana, i per aquest motiu, quan l'anaven a empresonar el 27 d'agost, va marxar a Barcelona. En aquesta ciutat va sofrir registres i detencions, però sense conseqüències greus ja que molt aviat el van alliberar.

Era una persona molt integrada a la seva comarca, cosa que el va portar a intervenir de forma altruista en

diferents actes de caire social. Va ser fundador i president del Patronat de Sant Pere Claver de Verdú, vicepresident de la Junta de Regants del Canal d'Urgell, de les escoles nacional de Verdú i del patronat de les germanes Carmelites de la Caritat, entre altres.

La gent que el recorda ens comenta que li agradava llegir molt i en especial la premsa diària: estava subscript als diaris "Matí", "La Veu" i al "Correu de Lleida". També era lector del "Correu Català" i "Debut i Diari de Barcelona".

Quant va deixar de ser president del Col.legi de Metges de Lleida, no es va desvincular del tot dels aspectes col.legials, ja que també va col.laborar amb aquest sent algun temps president de la Junta Comarcal de Cervera. També va ser membre de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona.

Quan es va jubilar, es va celebrar a l'Ajuntament de Verdú un emocionant homenatge on van assistir les autoritats locals i comarcals; autoritats sanitàries com Antonio Beato González (cap provincial de Sanitat), Primitivo Hernández Aparicio (Inspector provincial dels Serveis de l'Assegurança Obligatòria de Malaltia) i els doctors Manuel Mercé Sendra i Alfonso Franco López (president secretari del Col.legi de Metges de Lleida). En aquest moment a més a més de la pràctica totalitat dels veïns del poble, també hi van assistir els companys de les rodalies: Domingo Mas, Orobí Balcells, Ribelta Foraster, Maymó Pareda, López Arruebo, Oromí Pujol, Tomé Vallverdú...

Va morir a Verdú el dia 6 de març de 1961.

Fernando Pifarré San Agustín
Llicenciat en Medicina i Cirurgia

BO I AMIC

AIXÍ ÉS EL METGE DE FAMÍLIA A ADESLAS, QUAN TU EL TRIES

Perquè ADESLAS posa la qualitat i tu hi afegeixes l'amistat, triant un professional que et mereix confiança.

Si ja has fet la teva elecció, digues-nos-la. Quan el necessites, el trobarem molt a prop teu. De la mà del teu Metge de Família estaràs segur, guanyarà la teva salut i entraràs en la Medicina d'Avantguarda.

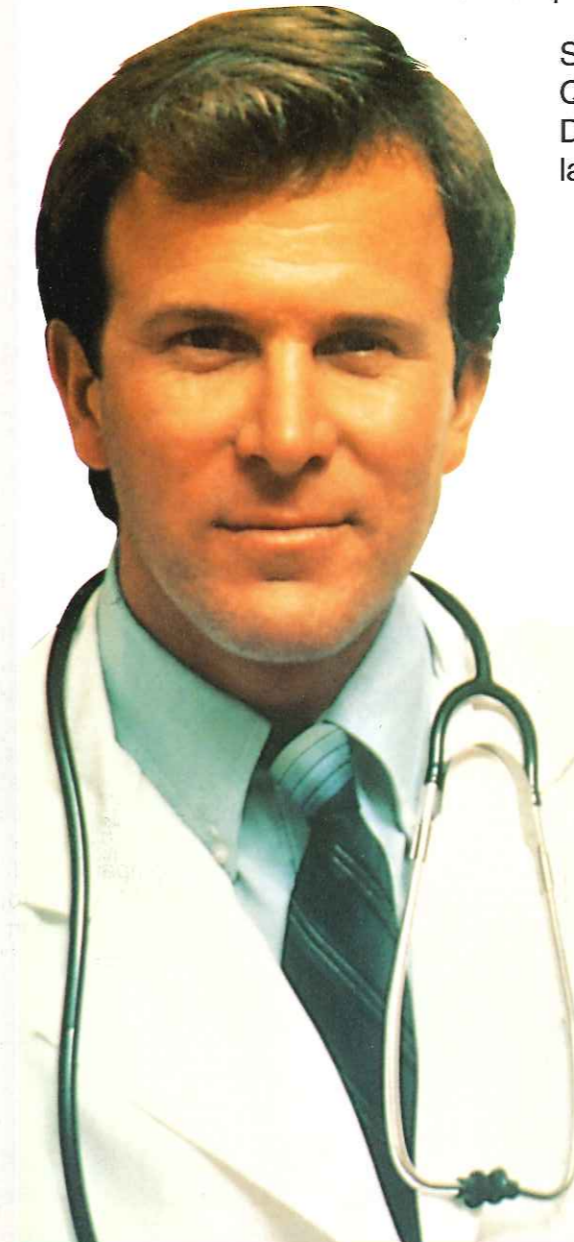
Aquest és el nostre repte de futur.

adeslas
SEGUROS DE SALUD

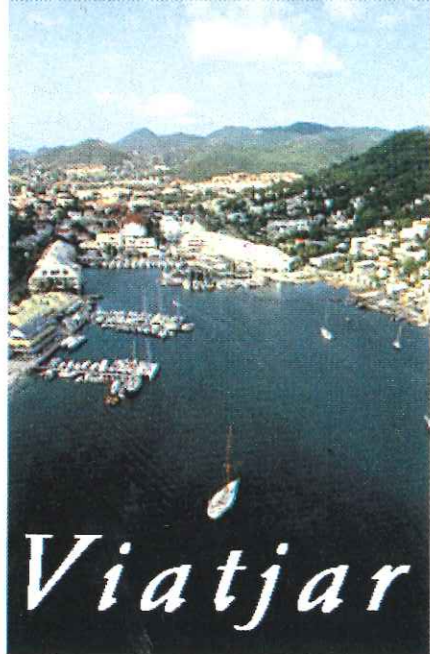

Qualitat, perquè et trobis bé

Informació 24 hores: **902 200 200**

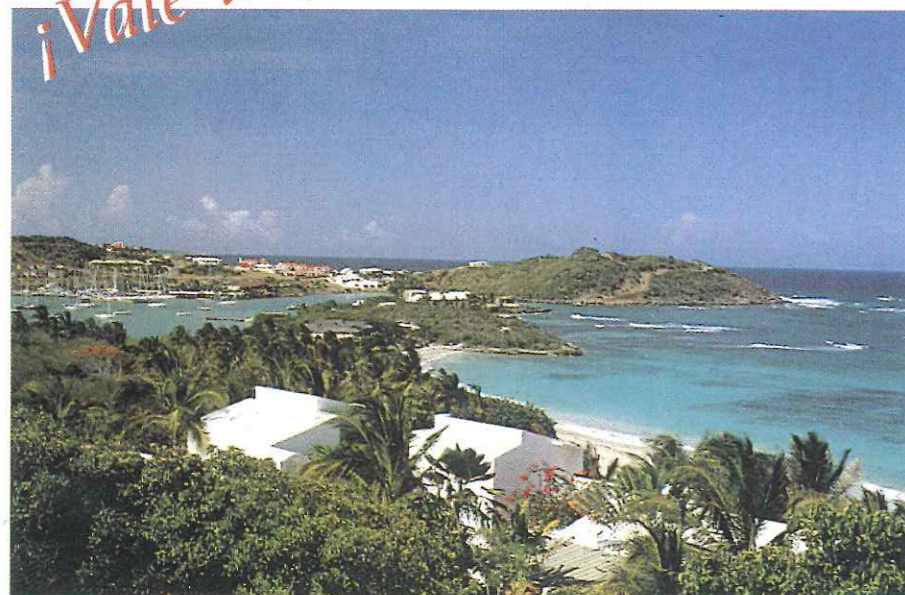
Delegació a Lleida C/ Vallcalent, 1-2ª planta
Tel: 973/ 26 92 11

Viatjar

Quien valore el estilo de vida caribeño combinado con las playas de arena blanca quedará satisfecho en Sanit Martin/Sint Maarten. Y siempre podrá decir después: "Estuve en la única isla del mundo donde se puede cruzar de Francia a los Países Bajos en cinco minutos y sin salir del Caribe".

¡Vale la pena!

El bello Oyster en la costa oriental de la zona holandesa de la isla.

Isla de Saint Martin desde este año vuelo directo desde Barcelona

RESEÑA HISTÓRICA

El nombre originario de St. Maarten era Sualiga, por la sal producida una vez en la isla, muy rica en salinas, algunas de las cuales todavía existen hoy en día en ciertas zonas. Parece que los Arawaks, primeros habitantes locales de origen Sudamericano, intercambiaban la sal con otros productos introducidos por poblaciones exteriores. Los mismos Arawak murieron por el contagio de los europeos que además los exterminaron. Esta pequeña isla, ahora dividida en dos estados soberanos: San Martin (francesa) y St. Maarten (holandesa) fue descubierta por Cristóbal Colón el 11 de noviembre de 1493. En los siguientes 140 años la isla fue el teatro de varias luchas entre los españoles, franceses y holandeses. De 1633 a 1644 los españoles tuvieron el control de la isla, que abandonaron después. Los franceses y los holandeses que se quedaron acordaron la división pacífica de la isla. En 1648, Francia y Holanda firmaron un tratado de distribución que asignaba a Francia una zona más amplia. La leyenda cuenta que un francés y un holandés salieron de Oyster Pond y caminaron en dirección contraria a lo largo de la costa, hasta encontrarse otra vez. La frontera fue señalada en el sitio del encuentro.

Según la leyenda, el gordo colonizador holandés se paró demasiadas veces a beber ginebra y es por esta razón que la parte francesa es casi el doble de la holandesa. La isla fue el teatro de otras luchas más, entre franceses y holandeses con una alternancia en su dominio. En el siglo XVIII también los ingleses intentaron conquistarla. En 1816, después del Congreso de Viena, la isla fue dividida otra vez entre Francia y Holanda según el tratado de 1648.

GEOGRAFÍA

La parte holandesa de la isla de St. Maarten pertenece a las Antillas holandesas con Bonaire, Curaçao, Aruba. El gobierno es una democracia parlamentaria, dirigida por un gobernador nominado por la reina de Holanda que la representa. El gobierno central se halla en Curaçao; cada isla tiene su propio órgano representativo llamado Consejo de la Isla. La capital es Philipsburg, caracterizada por las dos calles principales Front y Back Street con sus tiendas y grandes almacenes de artículos duty-free de todo el mundo. La parte francesa es una subprefectura de Guadalupe y pertenece a los territorios franceses

En la playa de Philipsburg se venden preciosos souvenirs.

de ultramar juntos con Guadalupe, St. Bath y Martinica. St. Martin tiene un consejo ciudadano elegido por la población y dirigido por un alcalde; el subprefecto es nominado por el gobierno francés. Marigot es la capital de la parte francesa y es más tranquila, pero más elegante, que Philipsburg. En la zona del puerto hay puestos que venden cualquier cosa, desde verdura hasta objetos de artesanía. Desde Marigot se puede tomar dos calles para regresar a Philipsburg. La calle que se dirige hacia el Sur pasa la frontera oficial, donde un simple obelisco puesto por los holandeses y franceses recuerda 300 años de vida en común pacífica y lleva grabadas las fechas 1648-1948. La otra calle lleva hacia el Este a lo largo de la costa y cruza todo el promontorio occidental de la isla. El pico más alto de la isla es Mount Paradis (m.415). Durante la parada al International Overlooking Point a mano izquierda, se puede ver la pequeña isla de Nevis, cuyo nombre deriva del español "nieve", bautizada por Colón ya que su pico siempre está cubierto de una nube blanca. A mano derecha se puede ver la laguna que se formó naturalmente con la arena allí amontonada en el curso de los años. Al fondo siempre a la derecha se ve la isla de Anguilla. Los alisios son vientos que soplan todo el año y vienen del Sur-Este del Océano Atlántico. Esto explica porqué la vegetación de St. Maarten (Islas Sotavento) no es típicamente tropical como la de Sta. Lucía o Dominica.

PLAYAS

Todas las playas de la isla están abiertas al público. En las playas de las instalaciones turísticas hay que pagar para poder utilizar los vestuarios; el equipo para los deportes náuticos puede ser alquilado en muchos hoteles. Se puede tomar el sol en topless en la parte francesa. Alrededor del promontorio occidental de la isla están las playas más bonitas: Baie Rouge, Plum baie y Baie Longue. Otras playas bonitas son: Bikini Beach, Maho Bay, Mullet Bay, Dawn Beach. Son todas perfectas para nadar y para llegar a ellas hay que bajar a lo largo de cortas calles de tierra.

Las playas son el lugar perfecto para desconectar y relajarse.

Las compras libres de impuestos son un atractivo

COMPRAS

Cerca de 180 barcos de crucero paran en St. Maarten cada año y lo hacen por 500 buenas razones. Este es más o menos el número de tiendas duty-free de la isla. Los precios son generalmente un 25%, 50% más bajos para los perfumes franceses, licores, coñac, cigarrillos y puros, cristal sueco y cerámicas finlandesa, máquinas fotográficas alemanas, modo estilista europeos y una infinidad de artículos. El

producto más conocido de St. Maarten es el licor de "guavaberry", hecho con ron y bayas silvestres (no hay que confundirlo con las guavas) que crecen sólo en las montañas en el centro de la isla. Los precios son en florines, francos y dólares. Las tiendas aceptan tarjetas de crédito y cheques de viaje. Los productos de la isla son: Caribellas, batik, chinchorros, joyas hechas a mano, licor de "guavaberry",...

Información facilitada por Iltrida Viatges

Descompte especial a tots els col·legiats

ESPAÑA

EUROPA

4%

o el

5%

MÓN

CREUERS

En tota la programació pròpia TOT TOURS

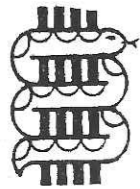
ILTRIDA
viatges

Gent de Casa,
Gent de Confiança

LLEIDA
Pça. Missions, T. 973 26 00 22
Dra. Castells, 1 T. 973 21 03 90
Magdalena, 10 T. 973 23 00 61
P. Ronda, 89 T. 973 26 87 76
St. Antoni, 47 T. 973 27 24 11
Corregi. Escofet, 35 T. 973 22 53 22

BALAGUER P. de l'Estació, 11 T. 973 44 78 50
LES BORGES Carme, 17 T. 973 14 32 37
MOLLERUSSA Ctat. de Lleida, 2 T. 973 60 10 12
TÀRREGA Carme, 24 T. 973 31 18 62
TREMP Dr. Roure, 14 T. 973 65 11 19

**SINDICAT DE METGES
DE CATALUNYA. (SMC-CESM)**

Consell de Cent, 471 - 475 esc. B ent. 3a
08013 BARCELONA
Tel. 93 265 11 77 - Fax 93 265 39 71

Els metges de primària, en peu de guerra per reivindicar un millor sistema retributiu i una sanitat de qualitat

Els tres col·lectius majoritaris que integren la Federació Extrahospitalària del SMC-CESM (cupo i zona; primària reformada i APD) preparen per després de Setmana Santa una triple campanya reivindicativa per reclamar tant millores salarials com de qualitat als serveis. Els facultatius de cupo i zona es mobilitzaran per la misteriosa desaparició de cartilles de les seves nòmines sense cap justificació i sense cap avís. Els metges APD exigiran al Govern de la Generalitat l'equiparació de la seva categoria professional amb la de la resta de metges de primària i amb els funcionaris del grup A, i la

desaparició de la obligatorietat de residència i dependència 24 hores al dia com a funcionari. Els facultatius de les àrees bàsiques de salut (ABS) i d'atenció primària reformada (APR) sortiran al carrer per tal de reclamar que s'acompleixin els acords assolits amb l'ICS l'any 95 on s'establia que (com a màxim a l'any 97) entraria en funcionament un nou model retributiu pels metges de primària, més acord amb la qualitat dels serveis prestats i amb els sous dels facultatius de primària de la resta de l'Estat, que reben un 30% més que els catalans ■

Carta al conseller pel fracàs de la carrera professional als hospitals XHUP e inici de la negociació del conveni

El Sindicat de Metges de Catalunya (SMC-CESM) ha enviat al conseller de Sanitat, Eduard Rius, un escrit on evidencien el fracàs absolut del sistema de carrera professional que ara fa un any va iniciar-se als hospitals de la XHUP. A mitjans de març també estava previst que els representants del SMC-CESM s'entrevistessin amb el conseller per tal d'exposar-li que la causa del fracàs s'ha de buscar als paràmetres fixats pel propi acord, donat

que deixava massa quantitat de metges fora del sistema. Segons Josep Ramon Oncims, la carrera professional només ha començat a aplicar-se a la meitat de la xarxa d'hospitals de la XHUPS, el SMC-CESM ha convidat els seus afiliats a participar en les negociacions, tot i que pinten fatal perquè encara no s'ha quantificat quina part dels diners transferits pel Servei Català de la Salut (SCS) es destinarà a sous del personal sanitari ■

L'AMIC guanya posicions i acumula 24 delegats

L'Agrupació de Metges i Infermeres de Catalunya (AMIC), la plataforma sindical conjunta que engloba al SMC-CESM, al SATSE i a la FAMHOC, acumula ja, des que va ser creada ara fa un any, un total de 24 delegats, 18 a centres de la XHUP i 6 a

l'Hospital de la Creu Roja de L'Hospitalet. Els hospitals on l'AMIC s'ha estrenat amb bon peu són el de Santa Caterina, a Girona, L'Hospital General de Vic, l'Hospital de Puigcerdà i el Banc de Sang de Vall d'Hebron ■

Aturada tècnica dels complements per productivitat als hospitals de l'ICS

Estan a punt d'arribar a la fi les avaluacions de les comissions paritàries de cada hospital de l'ICS que han de distribuir entre els metges el complement de productivitat per especial dedicació. A hores d'ara no es tenen notícies de que l'Administració hagi augmentat la dotació econòmica de l'any passat per aquest capítol i el sistema d'incentius

sembla avocat al fracàs. Els delegats del SMC-CESM a les comissions han defensat que no es facin canvis a les llistes del 97 perquè si no hi ha més partides pressupostàries no hi ha redistribució. "No seria just treure un per donar-li a un altre", defensa Josep Ramon Oncims, secretari d'organització del SMC-CESM ■

Optimisme davant l'esborrany del nou decret mestó

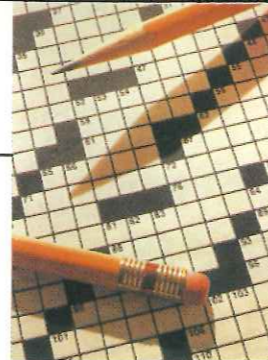
El representant dels Metges Especialistes Sense Títol Oficial (MESTO) i membre del SMC-CESM, Antoni Gallego, ha valorat de forma molt positiva l'esborrany del nou decret sobre titulació que estan preparant el Ministerio de Sanidad i el Ministerio de Educación. Gallego apunta que la part del text que ha sortit a la llum "es satisfactoria en un 95% i espero que la resta no sigui una trampa". L'esborrany proposa que el tribunal d'avaluació

emetrà un informe favorable dels Mestó amb millor currículum perquè no hagin de fer cap examen. La resta haurà de superar una prova oral davant del tribunal i si suspenen una segona prova escrita. Gallego demana que s'informi als mestos que no passin la primera prova de les seves deficiències formatives per poder afrontar amb garanties la segona avaluació. El nou decret podria beneficiar a prop de 4.000 mestos ■

Xavier Adell

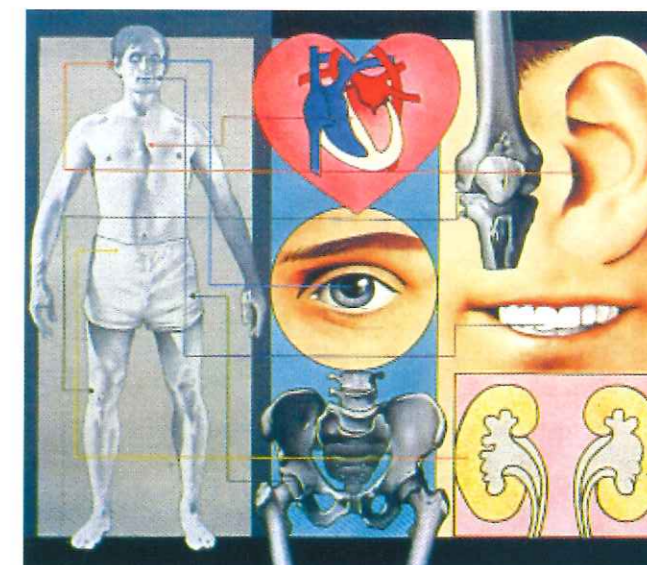
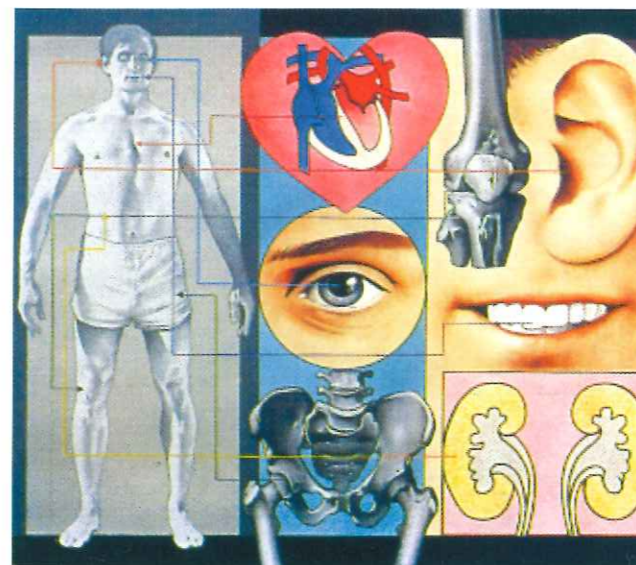
Gabinet de Premsa del SMC-CESM

PASSATEMPS I JOCS

ELS 8 ERRORS

L'autor d'aquest dibuix ha copiat malament el dibuix de la dreta. Intenta trobar els 8 errors.

DWADIVUDZIT
AEDEFJOJÑNI
RALIXAMAWER
FEIAPORSIAO
FACIALBODAI
AVTEMPORALD
AIEFLABIALE
AEGNIRAFCUA
OCCIPITALAM

SOPA DE LLETRES

Busca els noms de vuit venes del cap.

DWOMOPLATOJ
AEDSFEOJÑTE
RARCXRMAWEL
FALUTORSIMO
TACBANBOTPI
AVTIMEBIAOA
AIETLABIARN
AESOI IAFCAC
KQCLAVICULA

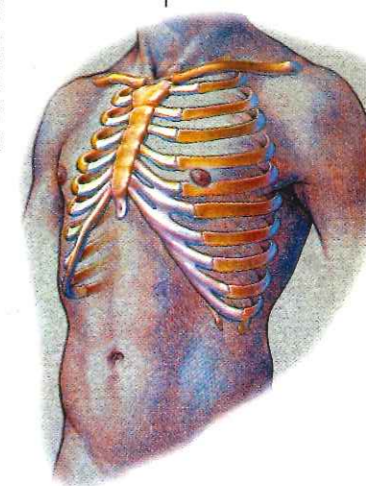
Busca els noms de vuit ossos del cos humà.

Acudits

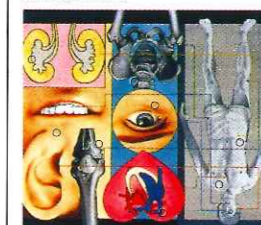
- Doctor, Doctor.
- Que me ha dicho, Libra o Virgo?
- No, Cáncer.

- Doctor, vengo porque tengo doble personalidad.
- Bueno, pase y nos sentaremos los cuatro.

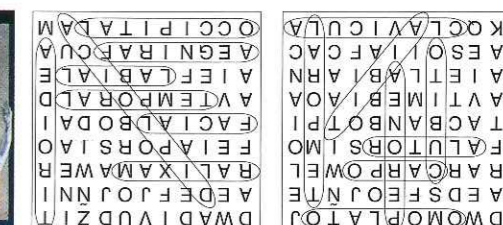
Va, un usuario al médico y le dice el medico, pase y quítese la camisa (y tiene todo el cuerpo cubierto de vello). Y el usuario le pregunta.
- ¿Qué padezco?
Y el doctor le contesta.
- Un osito.

Soluciones

8 ERRORS

SOPA DE LLETRES

Programa "XXI Curs de Formació Continuada en Medicina"

02-04-98 **La Medicina Basada en l'Eviència.** (Dra. *Alicia Granados i Navarrete*).

16-04-98 **Actuació del Metge General davant de la S.I.D.A. Els seus Diagnòstics, Primers Síntomes.** (Dra. *Mireia Alborn i Iglesias*).

23-04-98 **Actitud del Metge General davant les Malalties Cardiològiques d'Urgència.** (Dr. *Jacint Cabau i Rubie*).

30-04-98 **El Metge General davant la Malaltia Neurològica Degenerativa.** (Dra. *Montserrat Pujol i Sabate*).

07-05-98 **Diagnòstic i Tractament de les Malalties Tropicals en el Nostre Entorn.** (Dr. *Alex Llobera i Serentill*).

14-05-98 **Guiatge del Malalt Toxicòman per part del Metge Generalista, (Diagnòstic precoç, actuació, relació amb l'administració, etc...).** (Dr. *Jaume Mor i Sancho*).

21-05-98 **La Rehabilitació**

dels Malalts Crònics i de les Persones d'Avançada Edat. (Dra. *Mª Carme Gabas i Vilella*).

28-05-98 **Transtorns del Son.** (Dr. *Ramon Estopa i Miro*).

04-06-98 **Hemorragia Digestiva Baixa. Diagnòstic i Orientació Terapèutica.** (Dr. *Joan Viñas i Salas*).

11-06-98 **Relacions de Metge-Malalt en l'Exercici Actual de la Medicina.** (Dr. *Marc Antoni Broggi i Trias*).

16-06-98 **Actitud davant els Malalts amb Insuficiència Renal. Conducta a Adoptar, Clínica i Prevenció.** (Dra. *Elvira Fernandez i Giraldez*).

18-06-98 **Control de Síntomes del Malalt Terminal.** (Dra. *Maria Nabal i Vicuña*).

Organitzat per:

l'Associació Medico-Quirúrgica de Lleida.

Informació i inscripcions:
al Col.legi de Metges de Lleida

Col.laboren:

Facultat de Medicina, Universitat de Lleida, Regio Sanitària de Lleida.

Jornades Científiques de l'Institut d'Estudis Catalans

"Respostes al clonatge humà", Barcelona, 20 i 21 d'abril.

Sala Prat de la Riba de l'IEC.
Carrer del Carme, 47
Tel. 93 270 16 20
Fax: 93 270 11 80.

Adreça electrònica: rballester@iec.es.
Adreça d'Internet: <http://www.iec.es>

20 d'abril (I sessió)

"Bessons artificials i clonatge humà", a càrrec de Josep Santaló. "Implicacions científiques del clonatge", per Anne McLaren. "Clonatge humà i assessorament reproductiu", a càrrec de Montse Boada. Moderarà Mercè Dufort.

20 d'abril (II sessió)

Les respostes jurídiques al clonatge, una reflexió des del dret privat", per Encarna Roca. "Respostes jurídiques i juridicopenals a un hipotètic cas de clonatge humà ja realitzat", a càrrec de Jaume Peris. "El clonatge humà a la llum de la filosofia del dret", per Francesc Puigpelat. Moderarà: Maria Casado.

21 d'abril (III sessió)

"El clon il.legal", per Claude Sureau.

II Congrés de la Societat Espanyola de Cures Pal.لياتives

Santander, 6-9 de maig de 1998.

Informació:

Grupo Geysco, S.L. San Fernando, 42, 1.
39010 Santander. Tel. 942 23 77 28
Fax: 942 23 58 75 E-mail: Geysder@adv.e

V Congrés Nacional de la Medicina General Espanyola

Auditorium de Palma de Mallorca, del 10 - 13 de Juny de 1998

Secretaria tècnica:

Ultramar Express
C/. 16 de Juliol, 73
07009 Palma de Mallorca
Tel. 971 76 64 54
Fax: 971 76 65 83

<http://www.uex.es/congresos/mgepmi>
e-mail: congrepmi@uex.es

II Jornada d'Oto-Rino-Laringologia en Atenció Primària

Lleida, 25 d'abril de 1998

Inscripció gratuïta:

Adreça a: Dr. Pablo Melgarejo - ORL
Hospital de Santa Maria.
Alcalde Rovira Roure, 44 - 25198 LLEIDA
Tel. 973 70 00 70 - Fax: 23 86 70

- **Es necessita un diplomada en Òptica.** Fins a 30 anys. Per treballar a la Segarra. Truqueu al 907 96 78 14.

- **S'ofereix Auxiliar de Clínica.** Tel. 973 23 17 01 preguntar per Olga.

- **S'ofereix noi de 25 anys per a treballar en consultori privat com a ajudant o recepcionista, mitja jornada.** Amb una àmplia experiència. Tel. 973 23 55 65, preguntar per Josep Anton.

- **S'ofereix auxiliar no titulada per consulta mèdica.** 33 anys, bona presència, més de 12 anys d'experiència burocràtica i d'infermeria. Truqueu a Maria Valle Tel. 973 31 13 16 o al Dr. Ribas Tarrós Tel. 31 22 58 ■

Ofertes als Col.legiats

Establiments amb ofertes especials per als col.legiats

Adeslas

Delegació a Lleida:
C/ Vallcalent, 1-2ª planta
Tel: 973 26 92 11

A.M.A.

Delegació a Lleida:
Passeig de Ronda, 175-177, baixos
Tel. 973 22 47 83

Ambulàncies

Cruz Blanca Tel. 973 20 57 66
San Fermín Tel. 973 20 27 25
San Juan Tel. 973 20 26 09
Subida Mangraners, 24
25001 LLEIDA • Fax 973 20 27 25

Asisa

Delegació a LLEIDA:
Passeig de Ronda, 170 entresol
25008 Lleida
Tel. 973 23 42 13 • Fax 973 22 17 61

Cabis

Atenció especial per als col.legiats
Avda. del Segre, 12 baixos
25007 LLEIDA - Tel. 973 24 44 79

Carballeira

Atenció especial per als col.legiats
Ctra. de Saragossa, Km. 457,5
Lleida - Tel. 973 27 27 28

Clad

Atenció especial per als col.legiats
Tel. 973 27 25 21 • mòbil 909 78 36 00

Clínica Montserrat

C/ Bisbe Torres, 13 (LLEIDA)
TEL. 973 26 63 00

Fid edicions

10% de descompte amb tots els serveis d'impremta.
Targetes, cartes, sobres, fullets, catàlegs, etc...

Pl. Blas Infante, 1 Altell D
25001 Lleida • Tel./Fax 973 21 03 05

Intèrpret

50% de descompte en la matrícula a germans i familiars de 1er grau.
Disposem d'aula gran, insonoritzada, acondicionada acústicament, climatitzada per a reunions i/o conferències (capacitat aprox. 60 persones).

C/ Sengenís Bertran n° 11, Baixos
25003 Lleida Tel. 973 26 39 06

MTB

Atenció especial per als col.legiats
C/ Rovira Roure, 38 25006 Lleida
Tel. 973 22 10 20 • Fax 973 22 07 09

Mutual Mèdica

Via Laietana 31 08003 Barcelona
Tel. 93 319 78 00 • Fax 93 310 73 53

Pere Tena

Joieria amb genere d'alta qualitat, diamants i pedres precioses. Relotges de les millors marques suïsses: Omega, Taghever, Gucci, Raymond Well, Xemex, Tissot, Kronos.

Objectes d'argent i de regals d'empresa.

Anagrames professionals, especialització en fabricació artesana, restauració i transformació de Joies, de noves tendències.

Consultes sense compromís i assessorament personalitzat amb visita concertada.

Blondel 76 • Tel. 973 27 00 77
25002 Lleida
Ramon Llull 1 • Tel. 973 24 53 96
25008 Lleida

Quimega

Atenció especial per als col.legiats
Passeig de Ronda, 23 • 25003 LLEIDA
Tel. 973 28 04 08 • Fax 973 28 03 55

Radifon

Tota classe d'aparells de telefonia fixa i mòbil, així mateix aparells de radio PMR i portàtils. Tractament preferencial al Col.lectiu Mèdic.

Passeig de Ronda, 106
25006 LLEIDA
Tel. 973 24 44 04 • Fax 973 23 03 75

Socis i Punt

Atenció especial per als col.legiats
Rbla. d'Aragó, 33 25003 LLEIDA
Tel. 973 28 23 22
Fax 973 28 00 24

Viatges Iltida

Atenció especial per als col.legiats
Lleida -Dra. Castells, 1 • Tel.973 21 03 90
Lleida -Magdalena, 10 • Tel. 973 23 00 61
Lleida -P. Ronda, 89 • Tel. 973 26 87 76
Lleida -St. Antoni, 47 • Tel. 973 27 24 11

Aquest senyor té cura dels malalts.

Aquest senyor té cura dels metges.

Dr. Ferran Torras
Metge

C/ Mallorca 138 9°
08036 Barcelona
Tel: (93) 823 12 50

MUTUAL MÈDICA de Catalunya i Balears

Joaquim Valls

Via Laietana 31
08003 Barcelona
Tel.: (93) 319 78 00
Fax: (93) 310 73 53

RESPONSABILIDAD CIVIL PROFESIONAL (MÉDICOS)

CUADRO DE PRIMAS

GRUPOS	Actividad Privada (1)				Actividad Pública (2)		Actividad Mixta (3)	
	15 mill.	25 mill.	50 mill.	100 mill.	50 mill.	100 mill.	50 mill.	100 mill.
1	79.750	112.985	156.825	207.825	18.680	30.075	73.938	101.175
2	60.333	90.831	126.075	167.075	15.017	24.178	59.446	81.337
3	34.217	48.883	67.851	89.916	8.081	13.012	31.989	42.773
4	27.000	36.454	50.599	67.054	6.026	9.703	23.855	32.643
5	17.500	22.154	30.750	40.750	3.662	5.897	14.497	19.838

(1) **ACTIVIDAD PRIVADA:** Capitales asegurados sólo para el ejercicio de la actividad Privada o para aquellos profesionales que ejerciendo la actividad pública, deseen tener cubierta la totalidad de los capitales, sin franquicia.

(2) **ACTIVIDAD PÚBLICA:** Se cubren dos opciones a elegir por el asegurado, en exceso de la póliza del ICS.
 • 50 millones en exceso de 100 millones.
 • 100 millones en exceso de 100 millones.

(3) **ACTIVIDAD MIXTA (PÚBLICA Y PRIVADA):** Se cubre:

- a) Actividad pública, según opción de capitales:
- 15 millones en exceso de 100 millones.
 - 25 millones en exceso de 100 millones.
 - 50 millones en exceso de 100 millones.
 - 100 millones en exceso de 100 millones.
- b) Actividad privada, según opción de capitales:
- 15 millones.
 - 25 millones.
 - 50 millones.
 - 100 millones.

Grupos	Descripción de Especialidades
1	Cirugía: Plástica, Maxilo-Facial.
2	Anestesiología-Reanimación, Ginecología y Obstetricia.
3	Cirugía: Cardiovascular, Digestiva, General, Oftalmología, Ortopédica, Dermatología, Pediatría, Torácica, Venereología, Traumatología, Neurocirugía, Angiología. Medicina Estética.
4	Sin cirugía: Aparato Digestivo, Electrorradiología, Hematología, Hemoterapia, Medicina Interna, Oncología Médica, Otorrinolaringología, Psiquiatría, Radiología, Radioterapia, Oncología, Urología, Alergología, Bioquímica Clínica, Cardiología, Dermatología, Endocrinología-Nutrición, Estomatología, Electrorradiodiagnóstico, Farmacología Clínica, Inmunología, Inspectores Médicos, Medicina Intensiva, Nefrología, Neumología, Oftalmología, Pediatría, Pulmón y Corazón, Radiodiagnóstico, Reumatología, Traumatología.
5	Medicina General, Del trabajo, Familiar y Comunitaria, Preventiva, Rural, Paralela, Acupuntura, Análisis Clínicos, Anatomía Patológica, Bacteriología, Bacteriología, Forenses, Geriátrica, Hidrología-Hidroterapia, Homeopatía, Histopatología, Educación Física, Especial, Médicos en Paro, Microbiología, MIR, Naturalista, Neurofisiología, Osteopatía, Parasitología, Psicoterapia, Rehabilitación.

Miles de médicos y odontólogos tienen ya el Seguro de Responsabilidad Civil Profesional y el de Protección Jurídica con AMA

**Un gran equipo jurídico,
con especialistas para cada caso,
estará siempre contigo**

**MÉDICOS, FARMACÉUTICOS, VETERINARIOS, ESTOMATÓLOGOS,
ODONTÓLOGOS, ATS/DUE, DIPLOMADOS Y TODOS SUS FAMILIARES**

AMA, LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

**Pide
información**

Passeig de Ronda, 175 - 177 baixos 25008 LLEIDA

Tels. 22 47 83 / 22 47 75

Fax 22 45 51